

# SZÍNHÁZ

S Z Í N H Á Z M Ű V É S Z E T I F O L Y Ó I R A T

D R Á M A M E L L É K L E T 2 0 1 5 . M Á R C I U S

Samuel Beckett

## GODOT-T VÁRVA

Színmű két részben

SZEREPLŐK:

Vladimir, Estragon, Pozzo, Lucky, Fiú

Fordították az ELTE francia szakos volt és jelenlegi hallgatói: Beke Zsolt,  
Csímár Péter, Donáti Flóra, Gunycz Laura, Kállay Eszter, Márkos Éva,  
Sors Mihály, Szalai Bianka, Szatmári Zsófia, Tordai Vera.  
A fordítócsoporthoz vezetője: Horváth Ágnes.

A fordításról készült műhelytanulmány lapunk  
e számának Műhely rovatában olvasható.

Országút, mellette fa. Este.

Estragon egy követ ül, próbálja levenni a cipőjét. Két kézzel rángatja, közben nagyokat nyög. Kimerül, abbahagyja, kifújja magát, kezdi előlről. Ugyanaz a játék.

Vladimir be

ESTRAGON (ismét lemondóan) Nincs mit tenni.

VLADIMIR (apró, merev léptekkel érkezik, szétvetett lábbal) Lassan én is azt hiszem. (Megtörpan) Sokáig nem akartam elfogadni, mondok magamba, Vladimir, légy eszednél, még nem próbáltál meg mindent. Újra nekiveselkedtem. (Elréved. A küzdelmen tűnődik. Estragonhoz) Na, te is itt vagy már megint.

ESTRAGON Gondolod?

VLADIMIR Örülök, hogy látlak. Azt hittem, örökre elmentél.

ESTRAGON Én is.

VLADIMIR Hogyan ünnepeljük meg a találkozást? (Gondolkodik) Állj föl, hadd öleljelek meg. (Estragon felé nyújtja a kezét)

ESTRAGON (ingerülten) Mindjárt, mindjárt.

Csend

VLADIMIR (sértődötten, hűvösen) Szabadna tudnunk, hol töltötte uraságod az éjszakát?

ESTRAGON Egy árokban.

VLADIMIR (megrökönyödve) Egy árokban? De hol?

ESTRAGON (nem mutatja) Arrafele.

VLADIMIR És nem vertek meg?

ESTRAGON Dehogynem. De nem nagyon.

VLADIMIR Megint ugyanazok?

ESTRAGON Ugyanazok? Fogalmam sincs.

Csend

VLADIMIR Ha belegondolok... Amióta csak... nem is tudom, mi lett volna veled... nélkülüm. (Határozottan)

Mára csak egy csinos kis hulla lennél. Ez nem is kérdés. ESTRAGON (felszisszen) És aztán?

VLADIMIR (leverten) Egy embernek ez azért sok. (Szünet. Lelkesen) Másfelől viszont azt gondolom, hogy most már ne adjuk fel. Erre már ezer éve kellett volna gondolni, úgy 1900 táján.

ESTRAGON Elég már. Inkább segíts levenni ezt a szart.

VLADIMIR Kéz a kézben, az elsők között ugrottunk volna le az Eiffel-torony tetejéről. Akkor még volt egy kiállásunk. De most már késő. Még csak fel sem engednének minket.

Estragon nekiesik a cipőjének

Mit művelsz?

ESTRAGON Leveszem a cipőmet. Veled ez még soha nem fordult elő?

VLADIMIR Mióta mondom neked, hogy mindennap le kell venni. Nem ártana, ha hallgatnál rám.

ESTRAGON (elhaló hangon) Segíts!

VLADIMIR Fáj?

ESTRAGON Hogy fáj-e? Azt kérdezi, hogy fáj-e!

VLADIMIR (indulatosan) Szenvedni csak neked szabad? Én nem is számítok. Majd ha te leszel az én helyemben, akkor legyen nagy a szád!

ESTRAGON Neked is fáj?

VLADIMIR Hogy fáj-e? Azt kérdezi, hogy fáj-e!

ESTRAGON (rámutat) Attól még begombolhatnád a slicced!

VLADIMIR (lenéz) Tényleg. (Begombolja) Az ördög a részletekben rejlik.

ESTRAGON Most erre mit mondjak, mindig az utolsó pillanatra hagyod!

VLADIMIR (merengőn) Az utolsó pillanat... (Morfondírozik) Sokáig tart, de aztán milyen jó. Hol is hallottam ezt?

ESTRAGON Nem segítenél?

VLADIMIR Néha úgy érzem, mégiscsak bekövetkezik. Olyankor egész furán érzem magam. (Leveszi a kalapját, belenéz, körbetapogatja, megrázza, visszat teszi) Hogy is mondjam? Megkönnyebbülök, és ugyanakkor... (Keresi a szót)... megrémülök. (Nyomatékkal) MEG-RÉ-MÜ-LÖK. (Ismét leveszi a kalapját, belenéz) Ez már döfi! (Ütögeti, hátha kiesik belőle valami, újra belenéz, fejére teszi) Hát...

Estragonnak óriási erőfeszítéssel végül sikerül lehúznia a cipőjét. Belenéz, körbetapogatja, megfordítja, megrázza, körbenéz, hogy nem esett-e ki belőle valami, nem talál semmit, ismét belenyúl, és körbetapogatja, tekintete a semmibe réved

Szóval?

ESTRAGON Semmi.

VLADIMIR Muti.

ESTRAGON Nincs muti.

VLADIMIR Próbáld meg visszavenni.

ESTRAGON (miután megvizsgálta a lábát) Hadd szellőzzön!

VLADIMIR Íme az ember a maga valójában, aki a cipőjét hibáztatja, holott a lába a bűnös. (Újra leveszi a kalapját, belenéz, végigsimítja, megrázza, megütögeti, belefúj, visszat teszi) Itt valami nem stimmel.

Csend. Estragon megszellőzteti a lábujjait

Az egyik lator megmenekült. (Szünet) Egész jó arány. (Szünet) Gogo...

ESTRAGON Mi van?

VLADIMIR Ha bűnbánatot tartanánk?

ESTRAGON Azt miért?

VLADIMIR Hát... (Töri a fejét) Ebbe most inkább ne menjünk bele!

ESTRAGON Azért, mert megszülettünk?

VLADIMIR (jóízűen felnevet, de rögtön elfojtja, az arca eltorzul, ágyékához kap) Már nevetni sem merünk.

ESTRAGON Ettől is megfosztottak.

VLADIMIR Csak mosolyogni. (Szája gigantikus mosolyra nyílik, ami az arcára fagy, egy ideig így marad, majd hirtelen lehervad) Ez két külön dolog. Vagyis hát... (Szünet) Gogo...

ESTRAGON (bosszúsan) Mi van már megint?

VLADIMIR Olvastad a Bibliát?

ESTRAGON A Bibliát... (Gondolkodik) Biztos belenéztem.

VLADIMIR Abban az Isten-mentes iskolában?

ESTRAGON Mentés volt, vagy nem, azt nem t'om.

VLADIMIR A Majré-Gasséval tévesztetted össze.

ESTRAGON Az is lehet. A Szentföld térképére emlékszem. Színes volt. Nagyon szép. A Holt-tenger halványkék volt. Ha csak ránéztem, megszomjaztam. Azt gondoltam, ott töltjük a mézesheteinket. Majd úszkálunk. A boldogságban.

VLADIMIR Egy költő veszett el benned.

ESTRAGON Az is voltam. (A rongyaira mutat) Nem látszik?

Csend

VLADIMIR Mit is akartam mondani? Hogy van a lábad?

ESTRAGON Dagad.

VLADIMIR Ja, megvan, tudod, a latorok. Emlékszel?

ESTRAGON Nem.

VLADIMIR Elmondjam?

ESTRAGON Ne.

VLADIMIR Pedig úgy gyorsabban múlna az idő. (Szünet) Két tolvajról van szó, akiket a Megváltóval együtt feszített meg. Azt mondják...

ESTRAGON A kicsodával?  
 VLADIMIR A Megváltóval. Két tolvajt. Azt mondják, az egyik megmenekült, a másik... *(Keresi a megmenekült el-lentétét)* ...elkárhozott.  
 ESTRAGON Megmenekült? Mitől?  
 VLADIMIR A pokoltól.  
 ESTRAGON Én megyek. *(Nem mozdul)*  
 VLADIMIR Ugyanakkor... *(Szünet)* Hogy lehet az... Remélem, nem untatlak.  
 ESTRAGON Nem figyelek.  
 VLADIMIR Hogy lehet az, hogy a négy evangélista közül csak az egyik meséli így a történeteket? Pedig mind a négyen ott voltak – legalábbis a közelben. De csak egy beszél megmenekült latorról. *(Szünet)* Na de, Gogo, néha azért reagálhatnál.  
 ESTRAGON Hallgatlak.  
 VLADIMIR Négyből egy. A másik háromból kettő meg sem említi, a harmadik pedig azt mondja, hogy a másik kettő leüvöltötte.  
 ESTRAGON Kit?  
 VLADIMIR Micsoda?  
 ESTRAGON Nem értek semmit. *(Szünet)* Kit üvöltött le?  
 VLADIMIR A Megváltót.  
 ESTRAGON Miért?  
 VLADIMIR Mert nem akarta őket megváltani.  
 ESTRAGON A pokoltól?  
 VLADIMIR Hova gondolsz! A haláltól!  
 ESTRAGON És aztán?  
 VLADIMIR Aztán mind a kettőnek muszáj volt elkárhoznia.  
 ESTRAGON És aztán?  
 VLADIMIR De a másik meg azt mondja, hogy az egyik megmenekült.  
 ESTRAGON És, nem értenek egyet, ennyi.  
 VLADIMIR Mind a négyen ott voltak. De csak egy beszél megmentett latorról. Miért hinnénk inkább neki, mint a másik háromnak?  
 ESTRAGON Miért, ki hisz neki?  
 VLADIMIR De hát mindenki! Csak ez a változat ismeretes.  
 ESTRAGON Az emberek idioták.

*Feltápáskodik, odabiceg a bal oldali kulisszához, megáll, a távolba néz, napellenzőt csinál a kezéből, megfordul, a jobb oldali kulisszához indul, a távolba néz. Vladimir a szemével követi, odamegy a cipőhöz, és kezébe veszi, belenéz, undorodva leejti*

VLADIMIR Pfu! *(A földre köp)*  
 ESTRAGON *(visszamegy a színpad közepére, hátranéz)* Kellemes hely. *(Megfordul, elmegy egészen a színpad széléig, és a közönség felé néz)* Csupa vidámság. *(Vladimirhoz fordul)* Menjünk innen.  
 VLADIMIR Nem lehet.  
 ESTRAGON Miért nem?  
 VLADIMIR Godot-t várjuk.  
 ESTRAGON Tényleg. *(Szünet)* Biztos, hogy itt kell?  
 VLADIMIR Mit?  
 ESTRAGON Várni.  
 VLADIMIR Azt mondta, hogy a fánál. *(A fára néznek)* Van itt más fa?  
 ESTRAGON Ez milyen fa?  
 VLADIMIR Talán szomorúfűz.  
 ESTRAGON És hol vannak a levelei?  
 VLADIMIR Biztos kiszáradt.  
 ESTRAGON Legalább már nem szomorú.  
 VLADIMIR Hacsak nem lombhullató.  
 ESTRAGON Nem inkább rekettye?  
 VLADIMIR Vagy rakottya.  
 ESTRAGON Rekettye.  
 VLADIMIR Egy... *(Összeszedi magát)* Mire akarsz kilyukadni? Hogy rossz helyen vagyunk?  
 ESTRAGON Itt kéne lennie.  
 VLADIMIR Nem mondta biztosra, hogy jön.  
 ESTRAGON És ha nem jön?

VLADIMIR Akkor holnap visszajövünk.  
 ESTRAGON És aztán holnapután is.  
 VLADIMIR Talán.  
 ESTRAGON És így tovább.  
 VLADIMIR Vagyis hogy...  
 ESTRAGON Hát ameddig nem jön el.  
 VLADIMIR Kegyetlen vagy.  
 ESTRAGON Már tegnap is idejöttünk.  
 VLADIMIR Nem, ebben tévedni tetszik.  
 ESTRAGON Tegnap mit csináltunk?  
 VLADIMIR Hogy tegnap mit csináltunk?  
 ESTRAGON Igen.  
 VLADIMIR Hát... *(Dühösen)* Tamáskodásban te viszed a pálmát.  
 ESTRAGON Szerintem itt voltunk.  
 VLADIMIR *(körbenéz)* Miért, ismerős a hely?  
 ESTRAGON Ezt nem mondanám.  
 VLADIMIR Akkor?  
 ESTRAGON Ettől még...  
 VLADIMIR Na... a fa... *(A közönség felé)* ez a végtelen mocsár...  
 ESTRAGON Biztos, hogy ma este?  
 VLADIMIR Mi ma este?  
 ESTRAGON Hogy ma kell várni.  
 VLADIMIR Szombatot mondott. *(Szünet)* Asszem.  
 ESTRAGON Ha vége a melónak.  
 VLADIMIR Biztos felírtam valahova. *(Dugig tömött koszos zsebében kotorászik)*  
 ESTRAGON De melyik szombatot? Ma szombat van egyáltalán? Nem inkább vasárnap? Vagy hétfő? Vagy péntek?  
 VLADIMIR *(izgatottan néz körbe, mintha valahova ki lenne írva, milyen nap van)* Lehetetlen.  
 ESTRAGON Vagy csütörtök.  
 VLADIMIR Akkor mi legyen?  
 ESTRAGON Ha tegnap este fölöslegesen jött ide, gondolhatod, hogy ma nem jön el.  
 VLADIMIR De szerinted tegnap este itt voltunk.  
 ESTRAGON Én is tévedhetek. *(Szünet)* Most hallgassunk egy kicsit, jó?  
 VLADIMIR *(erőtlenül)* Jó.

*Estragon leül. Vladimir feldúltan járkál fel-alá, olykor megáll, és a látóhatárt vizslatja. Estragon elalszik. Vladimir megáll Estragon előtt*

Gogo... *(Csönd)* Gogo... *(Csönd)* Gogo!  
 ESTRAGON *(felriad, rádöbben helyzete teljes kilátástalanságára)* Aludtam. *(Szemrehányóan)* Miért nem hagysz soha aludni?  
 VLADIMIR Olyan egyedül éreztem magam.  
 ESTRAGON Álmodtam.  
 VLADIMIR Nehogy elmeséld!  
 ESTRAGON Azt álmodtam, hogy...  
 VLADIMIR NE MESÉLD EL!  
 ESTRAGON *(a világmindenség felé mutat)* Mért, neked ez itt elég? *(Csönd)* Nem vagy kedves, Didi. Mégis ki másnak mesélném el a saját, külön bejáratú rémálmaimat?  
 VLADIMIR Maradjanak meg csak külön bejáratúnak. Jól tudod, hogy nem bírom az ilyesmit.  
 ESTRAGON *(fagyosan)* Néha azon gondolkozom, hogy nem lenne-e jobb különválnunk.  
 VLADIMIR Nem jutnál messzire.  
 ESTRAGON Ez aztán tényleg komoly probléma lenne. *(Szünet)* Ugye, Didi, hogy ez komoly probléma lenne? *(Szünet)* Tekintettel arra, hogy milyen szép az út. *(Szünet)* És milyen kellemesek az útitársak. *(Szünet. Hízogón)* Ugye, Didi?  
 VLADIMIR Nyugi.  
 ESTRAGON *(kéjesen)* Nyugi, nyugi. *(Tűnődve)* Newgi, mondaná az angol. Azok olyan newgott emberek. *(Szünet)* Azt ismered, amikor az angol bemegy a bordélyba?  
 VLADIMIR Igen.  
 ESTRAGON Meséld el.

VLADIMIR Elég volt.

ESTRAGON Egy részeg angol bemegy a bordélyba. A Madame megkérdezi, hogy szókét, barnát vagy vöröset óhajt. Folytasd.

VLADIMIR Elég!

*Vladimir elmegy. Estragon föláll, és a színpad széléig követi. Estragon úgy grimaszol, mint a néző az erőlködő birkózó láttán. Vladimir visszajön, elhalad Estragon előtt, végigmegy a színpadon, de nem néz föl. Estragon pár lépést tesz felé, megáll*

ESTRAGON *(szelíden)* Beszélgetni akartál? *(Vladimir nem válaszol. Estragon előrelép)* Akartál nekem mondani valamit? *(Csönd. Még egyet lép)* Mondd, Didi...

VLADIMIR *(nem néz rá)* Nem akartam.

ESTRAGON *(egy lépést tesz előre)* Haragszol? *(Csönd. Egy lépés előre. Megkocogtatja a vállát)* Na, Didi. *(Csönd)* Add a kezed. *(Vladimir megfordul)* Ölelj meg! *(Vladimir megmerevedik)* Na hadd! *(Vladimir meglágyul. Megölelik egymást. Estragon hátrahőköl)* Fokhagymaszagod van!

VLADIMIR Jó a vesének. *(Csönd. Estragon a fát vizslatja)* És most mit csinálunk?

ESTRAGON Várunk.

VLADIMIR Jó, de addig is.

ESTRAGON És ha felkötnénk magunkat?

VLADIMIR Legalább felállna.

ESTRAGON *(felajzva)* Feláll?

VLADIMIR És a folyománya. Ahová hullik, ott mandragóra nő. Ezért sikítanak, amikor kitépik őket. Nem tudtad?

ESTRAGON Kössük fel magunkat most rögtön.

VLADIMIR Egy ágra?

*Odamennek a fához, és nézegetik*

Én nem bíznám rá magam.

ESTRAGON Attól még megpróbálhatjuk.

VLADIMIR Próbáld.

ESTRAGON Csak utánad.

VLADIMIR Nem, először te.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR Könnyebb vagy, mint én.

ESTRAGON Hát épp ez az.

VLADIMIR Nem értem.

ESTRAGON Gondolkozz el egy kicsit.

*Vladimir gondolkodik*

VLADIMIR *(nagy sokára)* Még mindig nem értem.

ESTRAGON Mindjárt megmagyarázom. *(Gondolkodik)* Az ág... az ág... *(Dühösen)* De próbáld már fölfogni!

VLADIMIR Csak te tudsz segíteni.

ESTRAGON *(erőlködve)* Gogo könnyű – ág nem törik. Gogo meghal – Didi nehéz – ág törik – Didi egyedül. *(Szünet)* Viszont... *(Keresi a pontos kifejezést)*

VLADIMIR Ez eszembe se jutott.

ESTRAGON *(miután rájött)* Aki bírja a nagyot, győzi a kicsit is.

VLADIMIR De tényleg nehezebb vagyok nálad?

ESTRAGON Te mondtad. Fogalmam sincs. Vagy igen, vagy nem. Vagy majdnem.

VLADIMIR Akkor mit csináljunk?

ESTRAGON Ne csináljunk semmit. Az a biztos.

VLADIMIR Várjuk meg, hogy majd mit mond.

ESTRAGON Ki?

VLADIMIR Godot.

ESTRAGON Ja, persze.

VLADIMIR Várjuk meg, míg biztos helyünk lesz.

ESTRAGON Másrészt viszont talán jobb lenne addig ütni a vasat, míg ki nem hűl.

VLADIMIR Kíváncsi vagyok, mit mond majd. Az még nem kötelez minket semmire.

ESTRAGON Igazából mit is kértünk tőle?

VLADIMIR Te nem voltál ott?

ESTRAGON Nem figyeltem.

VLADIMIR Szóval... semmi konkrétat.

ESTRAGON Talán kérvényeztünk valamit.

VLADIMIR Na látod.

ESTRAGON Kérlelmeztünk valamit.

VLADIMIR Mondjuk.

ESTRAGON És mit válaszolt?

VLADIMIR Hogy meglátja.

ESTRAGON Hogy nem ígérhet semmit.

VLADIMIR Hogy még át kell gondolnia.

ESTRAGON Tiszta fejfel.

VLADIMIR Megbeszélni a családjával.

ESTRAGON A barátaival.

VLADIMIR Az embereivel.

ESTRAGON Az üzletfeleivel.

VLADIMIR Átnézni a könyvelést.

ESTRAGON A bankszámláját.

VLADIMIR Csak aztán nyilatkozik.

ESTRAGON Ez így rendben van.

VLADIMIR Ugye?

ESTRAGON Szerintem igen.

VLADIMIR Szerintem is.

*Szünet*

ESTRAGON *(aggodalmasan)* És mi?

VLADIMIR Mi tetszik?

ESTRAGON Azt mondtam, és mi?

VLADIMIR Nem értem.

ESTRAGON Nekünk mi ebben a szerepünk?

VLADIMIR A szerepünk?

ESTRAGON Gondold végig.

VLADIMIR A szerepünk? Mi vagyunk a kérelmezők.

ESTRAGON Hát már itt tartunk?

VLADIMIR Uram, netán követelésekkel óhajt előállni?

ESTRAGON Semmihez sincs jogunk?

*Vladimir nevetni kezd. Hirtelen abbahagyja, mint az előbb. Ugyanaz a játék, mosoly nélkül*

VLADIMIR Ezen most jót nevetnék, ha szabadna.

ESTRAGON Elvesztettük a jogainkat?

VLADIMIR *(határozottan)* Elkótyavetyéltük.

*Csőnd. Csüngő karra, kókadt fejjel, rogyant térdel, mozdulatlanul állnak*

ESTRAGON *(bizonytalanul)* Ugye nem köt minket semmi? *(Szünet)* Hm?

VLADIMIR *(felemeli a kezét)* Hallgasd csak!

*Groteszk pózban fülelnek*

ESTRAGON Nem hallok semmit.

VLADIMIR Pszt.

*Fülelnek. Estragon elveszti az egyensúlyát, majdnem elesik. Belekapaszkodik Vladimirba, aki meginog. Fülelnek, egymásnak dőlve bámulják a másikat*

Én sem.

*Megkönnyebbült sóhaj. A feszültség oldódik. Elengedik egymást*

ESTRAGON Megijesztettél.

VLADIMIR Azt hittem, ő az.

ESTRAGON Ki?

VLADIMIR Godot.

ESTRAGON Á, csak a szél a nádasban.

VLADIMIR Megesküdtem volna, hogy valaki kiáltott.

ESTRAGON És miért kiáltana?

VLADIMIR A lovának.

Csönd

ESTRAGON Menjünk innen!

VLADIMIR Hova? (Szünet) Ma éjjel talán már nála alszunk illatos szalmán, fedél lesz a fejünk fölött, nem korog a gyomrunk, nem fázunk. Ez ér annyit, hogy még várjunk. Nem?

ESTRAGON De nem egész éjszaka.

VLADIMIR Még nappal van.

Csönd

ESTRAGON Éhes vagyok.

VLADIMIR Kérsz egy sárgarépát?

ESTRAGON Nincs más?

VLADIMIR Talán akad egy kis fehérrépa is.

ESTRAGON Akkor adj egy sárgarépát! (Vladimir a zsebében kotorászik, elővesz egy fehérrépát, és odaadja Estragonnak) Kösz. (Beleharap. Nyafog) Ez fehérrépa!

VLADIMIR Oppárdon! Megesküdtem volna, hogy sárga. (Újra a zsebében kotorászik, de csak fehérrépát talál) Ez itt mind fehérrépa. (Tovább keres) Már biztos az utolsó is megetted. (Kéres) Várj csak, mégis van! (Előhúsz egy sárgarépát, és odaadja Estragonnak) Parancsolj, kérlek. (Estragon megtörölgeti a kabátujjával, és enni kezd) Add vissza a fehérrépát! (Estragon visszaadja a fehérrépát) Oszd be, mert nincs több.

ESTRAGON (csámcsogva) Kérdeztem valamit.

VLADIMIR Ó.

ESTRAGON Netán válaszoltál?

VLADIMIR Na és milyen a sárgarépa?

ESTRAGON Kicsit édes.

VLADIMIR Annál jobb, annál jobb. (Szünet) Mire voltál kíváncsi?

ESTRAGON Már nem emlékszem. (Rágcsál) Pont ezt nem bírom. (Elismerően nézegeti a répát, az ujjai között forgatja) Kitűnő ez a répa. (Áhítattal szopogatja a hegyét) Várj, valami rémlik. (Leharapja)

VLADIMIR Szóval?

ESTRAGON (teli szájjal, szórakozottan) Ugye nem köt minket semmi?

VLADIMIR Nem értek semmit.

ESTRAGON (rág, nyel) Azt kérdeztem, hogy köt-e minket valami.

VLADIMIR Hogy köt-e?

ESTRAGON Köt-e.

VLADIMIR Hogyhogy köt-e?

ESTRAGON Gúzsba.

VLADIMIR De kihez? És ki?

ESTRAGON Ahhoz a te pasasodhoz.

VLADIMIR Godot-hoz? Godot-hoz kötve? Miket beszélsz? Kizárt dolog. (Szünet. Nem köti a hangokat) Mond-tam.

ESTRAGON Godot-nak hívják?

VLADIMIR Azt hiszem.

ESTRAGON Nahát! (A zöldjénél fölemeli a répa maradékát, és meghimbálja az arca előtt) Furcsa, minél hosszabb, annál rosszabb.

VLADIMIR Nálam pont fordítva van.

ESTRAGON Vagyis?

VLADIMIR Egyre jobban ízlik.

ESTRAGON (hosszas gondolkodás után) És ez lenne a fordítva?

VLADIMIR Vérmérséklet dolga.

ESTRAGON Jellem kérdése.

VLADIMIR Nem tőlünk függ.

ESTRAGON Hiába is kapálózunk.

VLADIMIR Az ember nem változik.

ESTRAGON Hiába is erőlködünk.

VLADIMIR A lényeg nem változik.

ESTRAGON Nincs mit tenni. (A maradék répát Vladimir felé nyújtja) Kéred a végét?

Egészen közelről szörnyű kiáltás hallatszik. Estragon elejti a répát. Mindketten megdermednek, majd a kulisszához iramodnak. Estragon félúton megáll, visszafordul, fölveszi a répát, begyömöszöli a zsebébe, megindul Vladimir felé, aki bevárja, megint megáll, visszafordul a cipőjéért, majd Vladimir után fut. Összefonódva várakoznak, nyakukat behúzzák, háttal a fenyegető veszélynek.

Pozzo és Lucky be. Lucky nyakán kötél, Pozzo maga előtt hajtja, úgyhogy először csak Luckyt és a kötelet látjuk, ami olyan hosszú, hogy Lucky a színpad közepéig el tud jönni, mielőtt Pozzo kilépne a kulissza mögül. Lucky nehéz bőröndöt cipel, kempingszéket, piknikkosarat és kabátot (a karján); Pozzónál ostor van

POZZO (a kulissza mögül) Gyorsabban!

Ostorcsattanás. Feltűnik Pozzo. Átmennek a színen. Lucky elhalad Vladimir és Estragon előtt, majd kimegy. Pozzo észreveszi Vladimirt és Estragont, megáll. A kötél megfeszül. Pozzo nagyot ránt rajta

Vissza.

Puffanás. Lucky esett el a málhájával. Vladimir és Estragon nézik, segítenének neki, de nem akarnak beleavatkozni mások dolgába. Vladimir tesz egy lépést Lucky felé. Estragon a kabátujjánál fogva visszatartja

VLADIMIR Hagyjál!

ESTRAGON Nyugi.

POZZO Vigyázat! Harap. (Estragon és Vladimir bámulják) Főleg idegekenket.

ESTRAGON (halkan) Ez ő?

VLADIMIR Ki?

ESTRAGON Na ne!

VLADIMIR Godot?

ESTRAGON Az.

POZZO Bemutatkoznék: Pozzo.

VLADIMIR Kizárt dolog.

ESTRAGON Godot-t mondott.

VLADIMIR Kizárt dolog.

ESTRAGON (Pozzóhoz) Uram, ön véletlenül nem Godot úr?

POZZO (rettentő hangon) Pozzo vagyok. (Csönd) Ez a név maguknak nem mond semmit? (Csönd) Azt kérdeztem, hogy ez a név mond-e maguknak valamit.

Vladimir és Estragon kérdőn összenéz

ESTRAGON (mint aki gondolkodik) Bozzo... Bozzo...

VLADIMIR (ugyanúgy) Pozzo... Pozzo...

POZZO PPPPozzo!

ESTRAGON Hát...! Pozzo... lássuk csak, Pozzo...

VLADIMIR Pozzo vagy Bozzo?

ESTRAGON Pozzo... nem, nem ugrik be.

VLADIMIR (békülékenyen) Ismertem egy Gozzo nevű családot, az asszony hímzőrárával dolgozott.

Pozzo fenyegetően előrelép

ESTRAGON (energikusan) Nem vagyunk idevalósiak, uram.

POZZO (megáll) Mégiscsak emberi lények. (Fölteszi a szemüvegét) Amint tapasztaltam. (Leveszi a szemüvegét) Ugyanabból a fajtából, mint én. (Hahotában tör ki) Ugyanabból a fajtából, mint Pozzo. Isteni eredet.

VLADIMIR Vagyis...

POZZO (a szavába vág) Ki az a Godot?

ESTRAGON Godot?

POZZO Összetévesztettek Godot-val.

VLADIMIR Ó, nem, uram, egy pillanatra sem, uram.

POZZO És az ki?

VLADIMIR Hát... egy... ismerős.

ESTRAGON De hát... tulajdonképpen alig ismerjük.

VLADIMIR Így van, nem ismerjük igazán, de azért...  
 ESTRAGON En speciel meg sem ismerném.  
 POZZO De mégis összetévesztettek vele.  
 ESTRAGON Vagyis hát... a sötét... a fáradtság... a gyengeség...  
 a várakozás... Bevallom... egy pillanatra... azt hittem...  
 VLADIMIR Ne is hallgasson rá, uram! Ne is hallgasson rá!  
 POZZO Várakozás? Tehát várták?  
 VLADIMIR Hát az...  
 POZZO Itt? Az én birtokomon?  
 VLADIMIR Nem akartunk semmi rosszat.  
 ESTRAGON Jó szándék vezérelt.  
 POZZO Az út mindenkié.  
 VLADIMIR Mi is ezt gondoltuk.  
 POZZO Gyalázat, de így van.  
 ESTRAGON Bizony, ez már csak így van.  
 POZZO *(széles mozdulattal)* Na de hagyjuk is. *(Megrántja a kötelet)* Talpra! *(Szünet)* Valahányszor elesik, nyomban el is alszik. *(Megrántja a kötelet)* Talpra, te dögl! *(Hallani, ahogy Lucky föltápáskodik, és összeszedi a cókmojkját. Pozzo megrántja a kötelet)* Vissza! *(Lucky hátrálva bejön)* Állj! *(Lucky megáll)* Fordulj! *(Lucky megfordul. Nyájasan Vladimirhez és Estragonhoz)* Barátaim! Örvendek, hogy találkoztam magukkal. *(Kétkedésük láttán)* Őszintén mondom! *(Megrántja a kötelet)* Közelebb! *(Lucky előre lép)* Állj! *(Lucky megáll. Vladimirhez és Estragonhoz)* Látják, milyen hosszú az út, ha az ember egyedül vándorol *(Az órájára néz)* egészen... *(Számolgat)* hat órán át. Igen, igen, hat órán át egyfolytában. Úgy, hogy egy lélekkel sem találkozik. *(Luckyhoz)* Kabát! *(Lucky leteszi a bőröndöt, előre lép, odaadja a kabátot, hátralép, fölveszi a bőröndöt)* Fogd! *(Pozzo odanyújtja az ostort, Lucky előre lép, és mivel nincs szabad keze, előredől, és az ostort a foga közé veszi, majd hátralép. Pozzo már venné fel a kabátját, de mégse)* Kabát! *(Lucky mindent letesz, előre lép, felsegíti Pozzóra a kabátot, hátralép, fölveszi a holmikat)* Kezd hűvösödni. *(Begombolja a kabátját, előrehajol, végignézi magán, fölegyenesedik)* Ostor! *(Lucky előre lép, előrehajol, Pozzo kitepi az ostort a szájából, Lucky hátralép)* Látják, barátaim, nem tudom sokáig nélkülözni a felebarátaimat. *(Ránéz a két felebarátjára)* Még ha csak félig a barátaim is. *(Luckyhoz)* Kempingszék! *(Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, előre lép, szétnyitja a kempingszéket, leteszi a földre, hátralép, fölveszi a bőröndöt és a kosarat. Pozzo a kempingszéket nézi)* Közelebb! *(Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, előre lép, arrébb teszi a kempingszéket, hátralép, fölveszi a bőröndöt és a kosarat. Pozzo leül, az ostor hegyét Lucky mellkasához nyomja, és meglöki)* Hátrébb! *(Lucky hátralép)* Még. *(Lucky még hátrébb lép)* Állj! *(Lucky megáll. Vladimirhez és Estragonhoz)* Ezért aztán engedel-mükkel egy pillanatra itt megállok, mielőtt továbbállok. *(Luckyhoz)* Kosár! *(Lucky előre lép, odaadja a kosarat, hátralép)* A friss levegőn megéhezik az ember. *(Kinyitja a kosarat, kivesz belőle egy csirkecombót, egy darab kenyeret és egy üveg bort. Luckyhoz)* Kosár! *(Lucky előre lép, megfogja a kosarat, hátralép és megáll)* Arrébb! *(Lucky hátralép)* Oda! *(Lucky megáll)* Búzlík. *(Nyakon ragadja és meghúzza a flaskát)* Na, Isten-Isten! *(Leteszi az üveget, és enni kezd)*

Csönd. Estragon és Vladimir lassanként fölbátorodik, körbejárják Luckyt, tüzetesen megvizsgálják. Pozzo mohón beleharap a csirkébe, eldobja az alaposan leszopogatott csontot. Lucky előregörnyed, s mikor a bőrönd már a földet súrolja, hirtelen fölegyenesedik, lassan újra görnyedni kezd. Mint aki állva alszik

ESTRAGON Mi van vele?  
 VLADIMIR Fáradtnak tűnik.  
 ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagját?  
 VLADIMIR Mit tudom én. *(Egész közel mennek hozzá)* Óvatosan.  
 ESTRAGON És ha megszólítanánk?  
 VLADIMIR Ezt nézd meg!  
 ESTRAGON Mit?

VLADIMIR *(rámutat)* A nyakát!  
 ESTRAGON *(a nyakát nézi)* Semmit nem látok.  
 VLADIMIR Nézd innen!  
 ESTRAGON *(odamegy, ahol Vladimir áll)* Tényleg!  
 VLADIMIR A húsáig!  
 ESTRAGON A kötél miatt.  
 VLADIMIR Kidörzsölte.  
 ESTRAGON Hát ez van.  
 VLADIMIR A csomó miatt.  
 ESTRAGON Szükségszerű.

*Folytatják a vizsgálódást, elidőznek az arcánál*

VLADIMIR Jóképű.  
 ESTRAGON *(megvonja a vállát, fintorog)* Úgy látod?  
 VLADIMIR Kicsit nőies.  
 ESTRAGON Nyáladzik.  
 VLADIMIR Kétségtől.  
 ESTRAGON Habzik a szája.  
 VLADIMIR Lehet, hogy félkegyelmű.  
 ESTRAGON Idióta.  
 VLADIMIR *(nyakát nyújtogatja)* Golyvás.  
 ESTRAGON *(ugyanaz a játék)* Nem biztos.  
 VLADIMIR Zihál.  
 ESTRAGON Ez normális.  
 VLADIMIR És a szeme...  
 ESTRAGON Mi van vele?  
 VLADIMIR Kigúvad.  
 ESTRAGON Szerintem most fog kipurcanni.  
 VLADIMIR Nem biztos. *(Szünet)* Kérdezz tőle valamit.  
 ESTRAGON Igen?  
 VLADIMIR Mér' ne?  
 ESTRAGON *(félénken)* Uram...  
 VLADIMIR Hangosabban!  
 ESTRAGON *(hangosabban)* Uram!  
 POZZO Hagyják békén! *(Pozzo felé fordulnak, aki, miután befejezte az evést, a kézfejjével megtörli a száját)* Hát nem látják, hogy pihenni akar? *(Előveszi a pipáját és megtömi. Estragon észreveszi a földön heverő csirkecsontot, és mohón nézi. Pozzo pipára gyűjt)* Kosár! *(Mivel Lucky nem mozdul, Pozzo dühösen eldobja a gyufát, és megrántja a kötelet)* Kosár! *(Lucky kis híján elesik, felocsúdik, előre lép, visszateszi az üveget a kosárba, visszamegy a helyére, fölveszi a szokásos pózt. Estragon a csontot bámulja, Pozzo elővesz még egy gyufát, és meggyújtja a pipáját)* Mégis mit gondolkodnak, nem ez a dolga. *(Nagyot szív a pipájából, kinyújtja a lábát)* Huh, máris jobb.

ESTRAGON *(félénken)* Uram...  
 POZZO Mi van, barátocskám?  
 ESTRAGON Ööö... Nem eszi meg... öööö... nem kell önnek a... csont... uram?  
 VLADIMIR *(magából kikelve)* Nem tudtál volna várni?  
 POZZO Ugyan-ugyan, ez csak természetes. Hogy kell-e még a csont? *(Az ostor hegyével piszkálja a csontot)* Nem, nekem személy szerint nem kell. *(Estragon tesz egy lépést a csont felé)* De... *(Estragon megáll)* De elvileg a csont a trógeret illeti. Úgyhogy tőle kell megkérdezni. *(Estragon Lucky felé fordul, habozik)* De csak kérdezze meg tőle, kérdezze nyugodtan, ne féljen, ő majd megmondja.  
 ESTRAGON *(elindul Lucky felé, megáll előtte)* Uram... bocsánat, uram...

*Lucky nem reagál. Pozzo megsuhintja az ostorát, Lucky fölnéz*

POZZO Szóltak hozzád, disznó. Válaszolj. *(Estragonhoz)* Most kérdezz.  
 ESTRAGON Bocsánat, uram, igényt tart a csontra?

*Lucky hosszan nézi Estragont*

POZZO *(átszellemülten)* Uram! *(Lucky lehajtja a fejét)* Válaszolj! Kell vagy nem kell? *(Lucky hallgat. Estragonhoz)*

Az öné. (Estragon ráveti magát a csontra, kezébe veszi és rágcsálni kezdi) Mégiscsak furcsa. Ez az első eset, hogy nem kéri itt nekem a csontot. (Ideges pillantás Lucky felé) Remélem, nem betegszik itt meg nekem. (Beleszív a pipájába)

VLADIMIR (felcsattan) Micsoda szégyen!

Csönd. A megdöbbszent Estragon abbahagyja a rágást, hol Vladimirra, hol Pozzóra néz. Pozzo nagyon nyugodt. Vladimir egyre nagyobb zavarban van

POZZO (Vladimirhoz) Valami konkrét dologra célozgatnak itt?

VLADIMIR (határozottan és hebegve) Hát így bánni egy emberrel. (Lucky felé mutat) Én ezt... Egy emberi lényel... Na, nem... Szégyen!

ESTRAGON (nem akar lemaradni) Kész botrány! (Újra rágni kezd)

POZZO Nagyon szigorúak. (Vladimirhoz) Hány éves is ön, ha szabad kérdezni? (Csönd) Hatvan-hetven? (Estragonhoz) Vajon hány éves lehet?

ESTRAGON Őt kérdezze.

POZZO Tudom, hogy tapintatlan vagyok. (Az ostorhoz ütögeti a pipáját, és föláll) Lassan elmegyek. Köszönöm, hogy megtiszteltetek a társaságukkal. (Elgondolkodik) Hacsak nem pipázok még egy kicsit magukkal. Mit szólnak? (Nem szólnak semmit) Én nem vagyok egy nagy dohányos, egész kis dohányos vagyok, nem szokásom egymás után kétszer rágyújtani. Ettől (A szívére teszi a kezét) gyorsabb lesz a szívverésem. (Szünet) Még ha óvatosa vagyok, akkor is benyeljük a nikotint. (Felsóhajt) Ez már csak így van. (Csönd) De meglehet, önök nem is dohányoznak. Vagy mégis? Vagy nem? Végül is részletkérdés. (Csönd) De nem lesz mesterkélt, hogy most, miután fölálltam, újra leülök? És nem úgy fog kinézni, mintha meghátráltam volna? (Vladimirhoz) Parancsol? (Csönd) Talán nem is mondott semmi. (Csönd) Nem fontos. Nézzük csak... (Elgondolkodik)

ESTRAGON Huh, most jobb. (Eldobja a csontot)

VLADIMIR Induljunk.

ESTRAGON Máris?

POZZO Egy pillanat! (Megrántja a kötelet) Kempingszék! (Rámutat az ostorral. Lucky arrébb teszi a kempingszékét) Arrébb! Oda! (Leül. Lucky hátrál, fölveszi a bőröndöt és a kosarat) Hát itt ülök újra. (Elkezdi tömni a pipáját)

VLADIMIR Induljunk.

POZZO Remélem, nem én kergettem el magukat. Maradjanak még egy kicsit, nem fogják megbánni.

ESTRAGON (alamizsnát szagol) Ráérünk.

POZZO (ég a pipája) A második sose olyan jó (Kiveszi a pipát a szájából, nézegeti), mármint az elsőhöz képest. (Visszateszi a pipát a szájába) De azért annyira nem is rossz.

VLADIMIR Én megyek.

POZZO Elege van belőlem. Tudom, hogy nem vagyok nagyon emberi, de attól még? (Vladimirhez) Gondolja meg, mielőtt valami butaságot csinál. Tegyük föl, hogy most elmegy, mikor még világos van, mert akárhogy is, még világos van. (Mindhárman az eget nézik) Na. Mi lesz ebben az esetben – (Kiveszi a pipát a szájából, megnézi) kialudtam – (Meggyújtja a pipáját) Ebben az esetben... ebben az esetben... mi lesz ebben az esetben az önök randevújával, ezzel a Godet, Godot, Godinnel? (Csönd)... Na, értik, mit akarok mondani, akitől a jövőjük függ. (Csönd) Mármint a közvetlen jövőjük.

ESTRAGON Igaza van.

VLADIMIR Honnan tudta?

POZZO Nicsak, megint szóba áll velem. A végén még megkedveljük egymást.

ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagját?

POZZO Én is örülnék, ha találkozhatnék vele. Minél több emberrel találkozom, annál boldogabb vagyok. Még a legkisebb teremtmény révén is okulhatunk, gazdagodhatunk, és jobban kiélvezhetjük a boldogságot. (Egyen-

ként jól megnézi őket, hogy tudják, mindkettejükre gondol)

Ki tudja, talán még maguktól is tanultam valamit.

ESTRAGON Mért nem teszi le a csomagját?

POZZO Bár azért az meglepne.

VLADIMIR Elhangzott egy kérdés.

POZZO (fölragyog az arca) Kérdés? Kitől? Milyen kérdés? (Csönd) Még az imént is remegve uramoztak. Most meg már kérdezgetnek. Nem lesz ennek jó vége.

VLADIMIR (Estragonhoz) Szerintem figyel.

ESTRAGON (újra elkezd kerülgetni Luckyt) Mi?

VLADIMIR Most kérdezhetek tőle. Csupa fül.

ESTRAGON Mit kérdeznek tőle?

VLADIMIR Hogy mért nem teszi le a csomagokat.

ESTRAGON Én se tudom.

VLADIMIR Hát akkor kérdezd meg!

POZZO (a beszélgetést feszült figyelemmel követi, mert attól fél, hogy elvész a kérdés) Áhá, szóval önök azt kérdezik tőlem, hogy, úgymond, miért nem teszi le a csomagokat?

VLADIMIR Pontosan.

POZZO (Estragonhoz) Tehát erre kíváncsiak?

ESTRAGON (még mindig Luckyt kerülgeti) Úgy fújtat, mint egy foka.

POZZO Mindjárt megmondom. (Estragonhoz) De könyörgöm, maradjanak csöndben, ne idegesítsenek föl!

VLADIMIR Gyere ide!

ESTRAGON Na, mi van már?

VLADIMIR Válaszolni fog.

Egymásnak támaszkodva, mozdulatlanul várnak

POZZO Prima. Mindenki itt van? Mindenki rám néz? (Luckyra néz, megrántja a kötelet. Lucky felnéz) Te is, disznó! (Lucky ránéz) Prima! (Zsebébe süllyeszti a pipát, elővesz egy sprayt, és a szájába fúj, visszateszi a sprayt a zsebébe, krákog, kóp, újra előveszi a sprayt, újra a szájába fúj, visszateszi a sprayt a zsebébe) Készen állok. Mindenki figyel? (Luckyra néz, megrántja a kötelet) Mozdulj! (Lucky előrelép) Ott jó lesz. (Lucky megáll) Mindenki készen áll? (Végignézi hármukon, Luckyt hagyja utoljára, megrántja a kötelet) Most mi van? (Lucky felnéz) Nem szeretek a levegőbe beszélni. Lássuk csak. Na. (Elgondolkodik)

ESTRAGON Én megyek.

POZZO Tulajdonképp mit kérdeztek tőlem?

VLADIMIR Hogy miért nem?

POZZO (dühösen) Ne vágjanak a szavamba! (Szünet. Nyugodtabban) Ha mindenki egyszerre beszél, sohasem végzünk. (Szünet) Hol tartottam? (Szünet. hangosabban) Hol is tartottam?

Vladimir eljártssza, hogy nehéz csomagot cipel. Pozzo értetlenül nézi

ESTRAGON (erélyesen) Csomag. (Luckyra mutat) Miért? Mindig cipel. (Eljártssza, hogy meggörnyed, közben liheg) Sose letesz. (Kinyitja az öklét, megkönnyebbülve kiegyenesedik) Miért?

POZZO Ja, értem már! Ezzel kellett volna kezdeni. Hogy mért nem helyezi magát kényelembe. Tisztázzuk a helyzetet. Talán nincs hozzá joga? De van. Akkor direkt nem akarja? Ez már elképzelhető. És mért nem akarja? (Szünet) Uraim, majd én megmondom önöknek.

VLADIMIR Psszt!

POZZO Hogy lenyűgözzön, hogy ne zavarjam el.

ESTRAGON Mi?

POZZO Talán rosszul fejeztem ki magam. Azt akarja, hogy megszánjam, és ne váljak meg tőle. Nem, mégsem egészen erről van szó.

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Lóvá akar tenni, de nem fog.

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Úgy okoskodik, hogy ha hordárnak beválik, esetleg a jövőben is alkalmazom ebben a minőségében.

ESTRAGON Ráunt?

POZZO Az az igazság, hogy úgy hord, mint egy hordó. Nem neki való mesterség.

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Azt képzeled, hogy ha látom, hogy milyen szívós, megbánom, hogy el akartam küldeni. Így okoskodik a nyomorult. Mintha ő lenne az egyetlen hordár a világon. *(Mindhárman Luckyt nézik)* Atlasz, Jupiter fia! *(Csönd)* Hát ennyi. Azt hiszem, válaszoltam a kérdésekre. Bármilyen?

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Ne feledjék, hogy én is lehettem volna az ő helyében és fordítva. Ha a sors úgy akarta volna. Kinek mi jár.

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Parancsol?

VLADIMIR Meg akar tőle szabadulni?

POZZO Pontosan. De ahelyett, hogy elkergetném, ahogy már megtehettem volna, akarom mondani ahelyett, hogy seggbe rúgások közepette kivettem volna a szűrét, az én nagy jószágomban elviszem a Szentháromság téri piacra, ott biztos kapok érte valamit. Az igazság az, hogy az ilyen jószágokat képtelenség elkergetni. Az egyetlen megoldás leölni őket.

*Lucky sír*

ESTRAGON Sír.

POZZO Egy kivert kutyában is több a méltóság. *(Estragon felé nyújtja a zsebkendőjét)* Vigasztalja meg, ha már úgy sajnálja. *(Estragon habozik)* Tessék. *(Estragon elveszi a zsebkendőt)* Törölje meg neki a szemét. Akkor nem lesz olyan szerencsétlen.

*Estragon még mindig habozik*

VLADIMIR Hagyd, majd én.

*Estragon nem akarja odaadni a zsebkendőt. Gyerekes civódás*

POZZO Siessen, mindjárt abbahagyja a sírást.

*Estragon odamegy Luckyhoz, és nekikészülődik, hogy megtörölje a szemét. Lucky kegyetlenül sípcsonton rúgja. Estragon elejti a zsebkendőt, hátraugrik, fájdalmában üvöltve körbebecig a színpadon*

Zsebkendő.

*Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, felveszi a zsebkendőt, előre lép, odaadja Pozzónak, hátralép, felveszi a bőröndöt és a kosarat.*

ESTRAGON A mocskok! A rohadék! *(Fölhúzza a nadrágja szárát)* Megnyomorított.

POZZO Előre megmondtam, hogy nem szereti az idegeneket.

VLADIMIR *(Estragonhoz)* Muti! *(Estragon megmutatja a lábát. Pozzóhoz, dühösen)* Vérzik.

POZZO Jó jel.

ESTRAGON *(sérült lábát felemelve)* Nem fogok tudni járni.

VLADIMIR *(ellágyulva)* Majd viszlek. *(Szünet)* Adott esetben.

POZZO Már nem sír. *(Estragonhoz)* Ha úgy vesszük, most ön sír helyette. *(Révetegen)* A világon a könny mennyisége állandó. Ha egy ember sírni kezd, egy másik abbahagyja. Ugyanez áll a nevetésre. *(Nevet)* Ne szidjuk hát a kort, amelyben élünk, ez sem nyomorúságosabb, mint az előzőek. *(Csönd)* De ne is dicsérjük. *(Csönd)* Ne is beszéljünk róla. *(Csönd)* Bár meg kell hagyni, hogy nőtt a lélekszám.

VLADIMIR Próbálj meg járni.

*Estragon bicegve elindul, Lucky előtt megáll és leköpi, majd leül ugyanoda, ahol a darab elején ült*

POZZO Tudják, kitől tanultam ezeket a magasztos dolgokat? *(Szünet. Lucky felé bök)* Tőle!

VLADIMIR *(az eget fürkészi)* Hát már soha nem száll le az éj?

POZZO Nélküle csak olyan alantas dolgokon járna az eszem, amik a munkámmal függnek össze, jelesül... – de hagyjuk is. A valódi szépség, a báj, az igazság, tudtam, hogy ezekre képtelen lennék. Úgyhogy fölvettem egy knoukot.

VLADIMIR *(önkéntelenül odakapja a tekintetét)* Knoukot?

POZZO És ez így megy lassan hatvan éve... *(Magában számol)...* igen, lassan hatvan. *(Büszkén kihúzza magát)* Meg nem mondanák, hogy annyi vagyok, ugye? *(Vladimir Luckyra néz)* Mellette fiatalembernek látszom, nem? *(Szünet. Luckyhoz)* Kalap. *(Lucky leteszi a kosarat, leveszi a kalapját. Előtűnik ősz lobonca. Hóna alá csapja a kalapját, és fölveszi a kosarat)* És most... figyeljenek! *(Pozzo leveszi a kalapját. Teljesen kopasz. Visszateszi a kalapját)* Na, mit szólnak?

VLADIMIR Mi az, hogy knouk?

POZZO Önök nem idevalósiak. De még csak nem is ebből a századból valók, ugye? Hajdanán bolondot tartottak.

Manapság knoukot. Már aki megengedheti magának.

VLADIMIR És most elzavarja? Egy ilyen öreg, hűséges szolgát?

ESTRAGON A ganéj!

POZZO egyre izgatottabb

VLADIMIR Miután kifacsarta, eldobja, mint egy... *(Keresi a szót)...* banánhéjat. Ismerje el...

POZZO *(nyöszörög, a fejét fogja)* Nem bírom... már elviselni... amit ez művel... el nem tudják képzelni... borzasztó... muszáj mennie... *(Égnek emeli a karját)...* megőrülök... *(Összerokad, fejét a karjára ejti)* Én nem bírom... nem bírom...

*Csend. Mind Pozzót nézik. Lucky összerezzen*

VLADIMIR Nem bírja.

ESTRAGON Borzasztó.

VLADIMIR Megőrül.

ESTRAGON Undorító.

VLADIMIR *(Luckyhoz)* Hogy meri? Szégyen, gyalázat! Egy ilyen jó gazdát! Ennyire meggyötörni! Annyi év után! Most komolyan!

POZZO *(hüppögve)* Annak idején... kedves volt... segített... elszorakoztatott... jó hatással volt rám... most meg... a véretem szívja.

ESTRAGON *(Vladimirhez)* Le akarja cserélni?

VLADIMIR Tessék?

ESTRAGON Nem értettem, hogy le akarja-e cserélni, vagy nem is akar utána másikat.

VLADIMIR Azt nem hiszem.

ESTRAGON Mi?

VLADIMIR Nem tudom.

ESTRAGON Meg kell tőle kérdezni.

POZZO *(megnyugszik)* Uraim, nem tudom, mi jött rám. Elnézésüket kérem. Felejtsék el az egészet. *(Lassan összeszedi magát)* Már nem is tudom, mit mondtam, de biztosíthatom Önöket, hogy egyetlen szó sem igaz az egészből. *(Kiegyenesedik, a mellkasát döngeti)* Hát olyan embernek nézek én ki, mint akit gyötörnek? Na de kérem! *(A zsebében kotorászik)* Mi lett a pipámmal?

VLADIMIR Szép esténk van.

ESTRAGON Felejthetetlen.

VLADIMIR És még nincs vége.

ESTRAGON Bizony nincs.

VLADIMIR Még csak most kezdődik.

ESTRAGON Fenomenális.

VLADIMIR Mintha színházban lennénk.

ESTRAGON Cirkuszban.

VLADIMIR Varietében.

ESTRAGON Cirkuszban.

POZZO Hová tettem a gyökéripipámat!

ESTRAGON De vicces! Elvesztette a pőfékelőjét! *(Felröhög)*  
 VLADIMIR Mindjárt jövök. *(Elindul a kulissza irányába)*  
 ESTRAGON A folyosó végén balra.  
 VLADIMIR Foglald a helyemet. *(Kimegy)*  
 POZZO Elhagytam az Abdullámat.  
 ESTRAGON *(bolondozva)* Ez bolond.  
 POZZO *(felnéz)* Nem látták véletlenül a... *(Észreveszi, hogy Vladimir nincs ott. Sajnákozva)* Ó! Elment! ... El sem köszönt tőlem! Nem valami kedves! Vissza kellett volna tartani.  
 ESTRAGON Magától is visszatartja.  
 POZZO Ó! *(Szünet)* Még jó.  
 ESTRAGON *(föláll)* Jöjjön csak ide!  
 POZZO Minek?  
 ESTRAGON Majd meglátja.  
 POZZO Azt akarja, hogy fölkeljek?  
 ESTRAGON Jöjjön-jöjjön, gyorsan!  
 POZZO föláll, és elindul Estragon felé

Nézze!  
 POZZO Ólálá!  
 ESTRAGON Kész...

Vladimir visszajön, morcos, meglöki Luckyt, felrúgja a kempingszéket, feldúltan járkál fel s alá

POZZO Mi baja van?  
 ESTRAGON Te mikről maradtál le, sajnálhatod...

Vladimir megáll, fölállítja a kempingszéket, újra fel és alá járkál, de már nyugodtabban

POZZO Kezd megnyugodni. *(Körbenéz)* Minden kezd megnyugodni. Minden bércezen csend ül. Hallgassák! *(Felemeli a kezét)*  
 VLADIMIR *(megáll)* Hát már soha nem száll le az éj?

Mindhárman az eget kémlelik

POZZO Csak nem akarnak korábban elmenni?  
 ESTRAGON Vagyis hát... Érti, ugye...  
 POZZO De hát ez csak természetes, természetes. Én a maguk helyében, ha nekem lenne randevüm ezzel a Godin, Godet, Godot-val, na, tudják, kiről beszélek, mindenképpen megvárnám, míg teljesen besötétedik, mielőtt földadnám. *(A kempingszékre néz)* Szívesen leülnék, de nem tudom, hogyan fogjak hozzá.

ESTRAGON Segíthetek?  
 POZZO Ha esetleg megkérné rá.  
 ESTRAGON Mire?  
 POZZO Ha esetleg megkérné, hogy üljek le.  
 ESTRAGON Az segítene?  
 POZZO Gondolom.  
 ESTRAGON Hát, hajrá. Üljön le, uram, legyen szíves.  
 POZZO Ugyan-ugyan, hagyja csak. *(Szünet. Halkan)* Erősködjek egy kicsit!  
 ESTRAGON Kérem, ne álldogáljon, még megfázik.  
 POZZO Gondolja?  
 ESTRAGON Kétség nem fér hozzá.  
 POZZO Minden bizonnyal igaza van. *(Visszaül)* Köszönöm, barátom. És íme, visszaültem. *(Az órájára néz)* Ám ideje elbúcsúznunk, ha nem akarok elkésni.  
 VLADIMIR Megállt az idő.  
 POZZO *(a füléhez tartja az órát)* Ne gondolja, uram, ne gondolja. *(Visszateszi az órát a zsebébe)* Gondoljon bármit, csak ezt ne.

ESTRAGON *(Pozzóhoz)* Ma mindent olyan sötétben lát.  
 POZZO Kivéve az égboltot. *(Rötyög a frappáns megfogalmazáson)* Türelem, majd az is eljön. Értem én, miről van szó, maguk nem idevalósiak, maguk még nem tudják, milyen nálunk az alkonyat. Akarják, hogy elmeséljem?

Csönd. Közben Estragon és Vladimir újra vizsgálódni kezd, az egyik a cipőjét nézi, a másik a kalapját. Lucky kalapja leesik, de nem veszi észre

Szeretném kielégíteni a kíváncsiságukat. *(Ugyanaz a játék a sprayvel)* Egy kis figyelmet kérek!

Estragon és Vladimir folytatja a vizsgálódást, Lucky félig alszik. Pozzo pattogatja az ostorát, de az alig ad hangot

Mi van ezzel az ostorral?

Föláll és vehemensen pattogatja, a végén már sikerül neki. Lucky fölriad. Estragon kezéből kiesik a cipő, Vladimireből a kalap. Pozzo elhajítja az ostort

Már az ostor sem a régi. *(Végignéz a hallgatóságán)* Hol tartottam?

VLADIMIR Induljunk!  
 ESTRAGON De ne ácsorogjon, a végén még felfordul.  
 POZZO Valóban. *(Visszaül. Estragonhoz)* Mi is az ön neve?  
 ESTRAGON *(rávágja)* Catullus.  
 POZZO *(nem figyelt oda)* Ja, igen, az éjszaka. *(Fölnéz)* Le-gyenek, kérem, kicsit több figyelemmel, különben nem jutunk egyről a kettőre. *(Az eget fürkészi)* Nézzék! *(Mind az eget fürkészik, kivéve Luckyt, aki megint elbóbiskolt. Pozzo, mikor ezt észreveszi, megrántja a kötelet)* Nézed az eget, te disznó! *(Lucky fölkapja a fejét)* Abbahagyhatják. *(Abbahagyják)* Mi benne olyan különleges? Mármint égbeli minőségében. Sápadt és fényes, mint bármelyik ég a napnak ebben az órájában. *(Szünet)* Ezen az égövön. *(Szünet)* Amikor szép idő van. *(Kántálni kezd)* Nagyjából egy órája *(Az órájára néz, prózai hangon)*, miután mondjuk *(Érzelmesen)* reggel tíz óta *(Megtorpán, halkabban)* egyenletesen ontja ránk vörös és fehér fényzuhatagát, *(Hangosabban)* hirtelen veszíteni kezdett ragyogásából, kezdett sápadni, *(Fokonként leereszti a kezét)* sápadni, fakul egyre, csak egyre, mígnem aztán *(Hatásszünet, széles mozdulattal széttárja a kezét)* puff, ennyi, nem mozdul! *(Csönd)* De *(Intő kézmozdulattal)*, de e mögött a nyugodt és csendes lepel mögött *(Az égre emeli tekintetét, a többiek utánozzák, Luckyt kivéve)* trappol az éj *(Felindultan)*, és ránk veti magát *(Csettint)*, puff! Így, *(Leereszt)* amikor legkevésbé számítunk rá. *(Csönd. Komoran)* Hát így megy ez, ezen a kurva földön.

Hosszú csönd

ESTRAGON Mivel előre szóltak.  
 VLADIMIR Várhatunk nyugodtan.  
 ESTRAGON Tudjuk, mihez tartjuk magunkat.  
 VLADIMIR Nincs miért nyugtalankodnunk.  
 ESTRAGON Csak várnunk kell.  
 VLADIMIR Már megszoktuk. *(Felemeli a kalapját, belenézi, megrázza, fölteszi)*  
 POZZO Milyen voltam? *(Estragon és Vladimir értetlenül nézi)* Jó? Közepes? Elmegy? Semmilyen? Kifejezetten rossz?  
 VLADIMIR *(aki elsőként érti meg)* Ó, remek, nagyszerű.  
 POZZO *(Estragonhoz)* És ön szerint, uram?  
 ESTRAGON *(angol akcentussal)* Ó, nagyon jó, nagyon-nagyon jó!  
 POZZO *(lelkesen)* Köszönöm, uraim. *(Szünet)* Nagy szükségem van a bátorításra. *(Elgondolkodik)* A vége egy kicsit gyenge volt. Nem vették észre?  
 VLADIMIR Ó, talán egy icipicit.  
 ESTRAGON Én meg azt hittem, direkt volt.  
 POZZO Tudniillik, kihagy az emlékezetem.

Csönd

ESTRAGON Nem baj, úgyse történik semmi, amíg várakozunk.

POZZO *(szabadkozva)* Csak nem unatkoznak?  
ESTRAGON Mondhatjuk.  
POZZO *(Vladimirhez)* És ön, uram?  
VLADIMIR Nem egy leányálom.

Csönd. Őrlődik

POZZO Uraim, önök... *(Keresi a szót)* Illemtudóan viselkedtek.  
ESTRAGON Ugyan!  
VLADIMIR Hova gondol!  
POZZO De igenis, önök úgy viselkedtek, ahogy kell. Olyanyira, hogy azon tűnődöm... hogy mit tehetnék én ezekért a derék emberekért, akik itt unatkoznak.  
ESTRAGON Egy ezres jól jönne.  
VLADIMIR Nem vagyunk mi koldusok.  
POZZO Hát mégis mit tehetnék, hogy az idő rövidebbnek tűnjék számukra? Adtam nekik csontot, beszéltem nekik egy s másról, elmagyaráztam, mi az, hogy alkony, ez mind megvolt. Hagyjuk is. De ez vajon elég-e? Ez nem hagy nyugodni: tényleg elég?  
ESTRAGON Vagy akár ötszáz.  
VLADIMIR Fogd be.  
ESTRAGON. Megpróbálom.  
POZZO Tényleg elég? Persze. De bőkezű vagyok. Ilyen a természetem. Mármost ma. Legyen az én bajom. *(Ránt egyet a kötélén. Lucky ránéz)* Mert szenvedni fogok, ez biztos. *(Föl se áll, ültében nyúl az ostorért)* Mit szeretnének? Táncoljon, énekeljen, szavaljon, gondolkodjon, vagy...  
ESTRAGON Kicsoda?  
POZZO Kicsoda! Maguk, maguk talán tudnak gondolkodni?  
VLADIMIR Mert ő gondolkodik?  
POZZO Hibátlanul. Hangosan. Azelőtt még élvezetesen is gondolkodott, órákig el tudtam hallgatni. Mostanra... *(Megborzong)* Na, mindegy is. Szóval azt akarják, hogy gondolkodjon nekünk valamit?  
ESTRAGON Vagy inkább táncoljon, az vidámabb lenne.  
POZZO Nem feltétlenül.  
ESTRAGON Ugye, Didi, az vidámabb lenne?  
VLADIMIR Én inkább azt szeretném, hogy gondolkodjon.  
ESTRAGON Talán először táncoljon, és aztán gondolkodjon.  
Ha nem túl nagy kérés.  
VLADIMIR *(Pozzóhoz)* Ez megoldható?  
POZZO Hát persze, hogyne. Egyébként is így szokás. *(Felnevet)*  
VLADIMIR Hát akkor táncoljon.

Csönd

POZZO *(Luckyhoz)* Hallottad?  
ESTRAGON Sohasem ellenkezik?  
POZZO Majd mindjárt elmagyarázom. *(Luckyhoz)* Táncolj, tetves!

*Lucky leteszi a bőröndöt és a kosarat, egy lépést tesz a nézőtér felé, Pozzóhoz fordul. Estragon feláll, hogy jobban lásson. Lucky táncol. Abbahagyja*

ESTRAGON Ennyi?  
POZZO Tovább!

*Lucky ugyanúgy táncol tovább. Abbahagyja*

ESTRAGON Na mi lesz, disznó? *(Luckyt utánozza)* Így én is tudnám. *(Utánozza, meginog, visszaül)* Egy kis gyakorlással.  
VLADIMIR Fáradt.  
POZZO Régebben tudta a farandole-t, a hastáncot, a gavotte-ot, a dzsigget, a fandangót, sőt, a hornpipe-ot is. Szökécselt. Már csak ennyire telik. Tudják, hogy ezt hogy hívja?  
ESTRAGON A bűnbak halálának.

VLADIMIR A vének rákfenéjének.  
POZZO Hálótáncnak. Mintha egy hálóba gabalyodott volna.  
VLADIMIR *(egy műértő allűrjével)* Van valami...

*Lucky már-már elindul a csomagok felé*

POZZO *(mintha lóhoz beszélne)* Hóó! *(Lucky megtorpan)*  
ESTRAGON Sohasem ellenkezik?  
POZZO Mindjárt elmondom. *(A zsebében kotorászik)* Várjanak. *(Kotorászik)* Mi lett a pumpámmal? *(Kotorászik)* Még ilyet! *(Halálra vált arccal néz fel. Elhaló hangon)* Elvesztettem a spricnimet.  
ESTRAGON *(elhaló hangon)* A bal tudom nagyon gyenge. *(Köhécsel. Dörgedelmes hangon)* A jobb viszont kiváló állapotban van.  
POZZO *(normális hangon)* Sebaj, megleszek nélküle. Hol is tartottam? *(Gondolkodik)* Várjanak csak! *(Gondolkodik)* Még ilyet! *(Főlnéz)* Segítsenek már!  
ESTRAGON Gondolkodom.  
VLADIMIR Én is.  
POZZO Pillanat!

*Mindhárman egyszerre leveszik a kalapjukat, kezüket a homlokukhoz emelik, feszülten koncentrálnak. Hosszú csönd*

ESTRAGON *(diadalmasan)* Ó!  
VLADIMIR Rájött.  
POZZO *(türelmetlenül)* Na és?  
ESTRAGON Miért nem teszi le a csomagokat?  
VLADIMIR Hagyd már!  
POZZO Biztos?  
VLADIMIR Igen. Hiszen már megmonda.  
POZZO Már megmondtam volna?  
ESTRAGON Már megmonda?  
VLADIMIR Egyébként már le is tette.  
ESTRAGON *(Luckyra sandít.)* Valóban. És akkor?  
VLADIMIR Ha már egyszer letette a csomagokat, kizárt, hogy azt kérdeztük volna, hogy miért nem teszi le.  
POZZO Kitűnő érvelés.  
ESTRAGON És miért tette le?  
POZZO Ez az.  
VLADIMIR Hogy táncolhasson.  
ESTRAGON Tényleg.

*Hosszú csönd*

ESTRAGON *(feláll)* Nem történik semmi, nem jön senki, nem megy el senki, rémes.  
VLADIMIR *(Pozzóhoz)* Szóljon neki, hogy gondolkodjon.  
POZZO Adja oda neki a kalapját.  
VLADIMIR A kalapját?  
POZZO Kalap nélkül nem tud gondolkodni.  
VLADIMIR *(Estragonhoz)* Add neki oda a kalapját.  
ESTRAGON Én? Az után, amit velem művelt? Azt lesheted.  
VLADIMIR Akkor majd odaadom neki én. *(Nem mozdul)*  
ESTRAGON Menjen érte ő.  
POZZO Szerintem jobb lenne odaadni neki.  
VLADIMIR Odaadom neki.

*Felemeli a kalapot, Lucky felé nyújtja. Lucky nem mozdul*

POZZO Rá kell tenni a fejére.  
ESTRAGON *(Pozzóhoz)* Szóljon neki, hogy vegye el.  
POZZO Jobb lenne a fejére tenni.  
VLADIMIR Majd én ráteszem.

*Óvatosan megkerüli Luckyt, hátulról odalopakodik hozzá, a fejére teszi a kalapot, elugrik. Lucky nem mozdul. Csönd*

ESTRAGON Mire vár?  
POZZO Helyet kérek.

Estragon és Vladimir arrébb mennek. Pozzo ránt egyet a kötélén.  
Lucky ránéz

Gondolkodj, disznó! (Szünet. Lucky táncolni kezd) Hagyd abba! (Lucky abbahagyja) Oda! (Lucky elindul Pozzo felé) Állj! (Lucky megáll) Gondolkodj! (Szünet)

LUCKY Másfelől, ami pedig...

POZZO Elég! (Lucky elhallgat) Hátrébb! (Lucky hátrál) Oda! (Lucky megáll) Gyí! (Lucky a közönség felé fordul) Gondolkodj!

LUCKY (monoton szóözön) – Tekintve egy személyes Isten létezését, ahogy az Billog és Chauffeur legújabb közműveiből kiviláglik, és akakakakakinek fehér szakálla van akaki a tér-időn kívül áll az isteni apátiája az isteni at-hambiája az isteni afáziája magasából néhány kivételtől eltekintve nagyon kedvel minket nem tudni miért de majd meglátjuk és szenvednünk ahogyan az isteni Miranda azokkal akik nem tudni miért de van időnk a szenvedésben a tűzben amelynek a tüze a lángjai feltéve hogy tart még egy évre és ki kételkedne benne hogy végül lángba borítják a gerendát tudniillik az időnként még ma is oly kék égbe magasztalják a poklot az ég nyugodt olyan nyugalommal nyugodt amely bár néha kihagy mint a szív mégis szívesen látott vendég de ne szaladjunk előre továbbá másrésztől befejezetlen kutatások nyomán ne szaladjunk előre Tetű és Hüjje a Berne-en-Bresse Antropopometria Akakakakadémia által díjazott kutatásai nyomán az emberi számításból eredő hibalehetőséget kivéve minden kétséget kizáróan megállapítottak hogy Tetű és Hüjje befejezetlen befejezetlen kutatásai nyomán megállapítottak tettek tettek a következők következők tudniillik de ne szaladjunk előre nem tudni miért Billog és Chauffeur munkái nyomán világosan kitűnik, olyan világosan Fingov és Böffents befejezetlen befejezetlen művei alapján nem tudni miért Tetű és Hüjje befejezetlen befejezetlen úgy tűnik hogy az ember az ellentétes véleményen ellentétben Tetű és Hüjje embere Bresse-ben, hogy az ember szóval végül is hogy az ember végül is egyszóval a közétkeztetés és a hulladékhasznosítás fejlődése ellenére egyre csak fogy és ezzel együtt mindeközben nem tudni miért a testkultúra és a sportolás fellendülése ellenére úgy mint mint mint a tenisz a futball a futás gyalog és biciklin az úszás a lovaglás a repülés a baszás a tenisz a gyeplabda a jég- és görkorcsolya a tenisz a repülés a sportok a télisportok a nyáriak az ősziak az ősziak a tenisz gyepen és fenyőn és salakon a repülés a tenisz a hoki földön vízen levegőben a penicillin és pótsszerei végül is tehát ezzel együtt mindeközben összemeleg nem tudni miért a tenisz ellenére tehát a repülés a golf mind kilenc mind tizenhatszáz lyukra a tenisz jégen végül is nem tudni miért Szajnalókon Szajnaugon Szajnaalpäron Szajnakécskén tudniillik ezzel együtt mindeközben nem tudni miért fogynak fogyatkoznak tehát Trianonfüred végül is a fejenkénti holtteher veszteség Voltaire halála óta nagyságrendileg két ujjnyi száz gramm per kopf hozzávetőlegesen átlagban körülbelül kerek számok jó súlyban csupaszon Normandiában nem tudni miért végül is szóval nem számít ezek tények és másrészt figyelembe véve ami még rosszabb hogy kiviláglik ami még rosszabb hogy Bóton és Makadám folyamatban lévő kutatásainak a fényében fényében kiviláglik ami még rosszabb hogy kiviláglik ami még rosszabb Bóton és Makadám félbehagyott kísérleteinek a fényében fényében hogy vidéken a hegyeken a tengerparton a víz- és tűzfolyásokban a levegő ugyanaz és a föld tudniillik a levegő és a föld a nagy hidegben a kövekért a nagy hidegben a levegő és a föld ó jaj időszámításuk szerint a hetedikben az éter a föld a tenger a kövekért a nagy mélységekben a nagy hidegekben vízen földön levegőben irtalom tehát nem tudni miért a tenisz ellenére ezek tények nem tudni miért tehát tovább végül is egyszóval jaj tovább a kövekért ki kételked-

ne benne tehát de ne szaladjunk előre tehát a fej ezzel együtt mindeközben nem tudni miért a tenisz ellenére tovább a szakáll a lángok a könnyek a kövek oly kékek és nyugodtak tovább a fej a fej a fej a fej Normandiában a tenisz ellenére a félbehagyott befejezetlen munkák még rosszabb a kövek végül is tehát ó jaj ó jaj félbehagyott befejezetlen a fej a fej Normandiában a tenisz ellenére a fej ó jaj a kövek Hüjje Hüjje ... (Kavarodás. Lucky még fél-felordít) Tenisz!... A kövek!... Oly nyugodtak!... Hüjje!... Befejezetlen!...

POZZO A kalapját!

Vladimir megkaparintja a Lucky kalapját, aki erre elhallgat és összeesik. Hosszú csönd. Diadalmasan kapkodják a levegőt

ESTRAGON Van igazság!

Vladimir megvizsgálja Lucky kalapját, belenéz

POZZO Adja csak ide! (Kitépi a kalapot Vladimir kezéből, földhöz vágja, páros lábbal ráugrik) Így már nem fog gondolkodni!

VLADIMIR És tájékozódni?

POZZO Majd én irányítom. (Megrugdossa Luckyt) Talpra! Disznó!

ESTRAGON Lehet, hogy meghalt.

VLADIMIR De hát így megöli.

POZZO Talpra! Te dög! (Ránt egyet a kötélén, Lucky összerándul. Estragonhoz és Vladimirhez) Segítsenek!

VLADIMIR De hogyan?

POZZO Húzzák fel!

Estragon és Vladimir talpra állítják Luckyt, egy ideig megtartják, aztán elengedik. Lucky összeesik

ESTRAGON Direkt csinálja.

POZZO Tartani kell. (Szünet) Gyerünk, gyerünk, húzzák föl.

ESTRAGON Nekem ebből elegendem van.

VLADIMIR Na, még egyszer próbáljuk meg.

ESTRAGON Minek néz ez minket?

VLADIMIR Gyerünk!

Estragon és Vladimir fölállítja Luckyt, megtámogatják

POZZO Ne engedjék el. (Estragon és Vladimir meginog) Ne mozduljanak! (Pozzo elindul a bőröndért és a kosárért, és odaviszi Luckyhoz) Tartsák erősen! (A bőröndöt Lucky kezébe adja, aki azonnal elejt) Ne engedjék el! (Újra próbálja. Lucky a bőrönd érintésétől lassanként magához tér, és ujjai végül a bőrönd fogantyúja köré kulcsolódnak) Tartsák még! (Ugyanaz a játék a kosárral) Na, most elengedhetik.

Estragon és Vladimir ellép Lucky mellől, aki megtántorodik, inog, előregörnyed, de sikerül állva maradnia, kezében a bőrönddel és a kosárral. Pozzo hátrál, pattogtatja az ostarát

Előre! (Lucky elindul) Vissza! (Lucky hátralép) Fordulj! (Lucky megfordul) Rendben, most tud járni. (Estragon és Vladimir felé fordulva) Köszönöm, uraim, és ha megengedik... (A zsebében kotorászik)... hogy jó kívánságaimat... (kotorászik)... jó kívánságaimat... (kotorászik)... de hova a csudába tettem az órát? (Kotorászik) Még ilyet! (Elgyötörtén fölne) Egy rendes zsebóra, uraim, másodpercmutatóval. A papától kaptam. (Kotorászik) Biztos kiesett valahol. (A földön keresgél, akárcsak Vladimir és Estragon. Pozzo a lábával felfordítja Lucky széttaposott kalapját) Hogy mik vannak!

VLADIMIR Talán a mellényzsebében van.

POZZO Egy pillanat. (Kétrét hajlik, a fejét a hasához közelíti, hallgatózik) Semmit sem hallok! (Odainti őket) Jöjjenek csak! (Estragon és Vladimir elindulnak felé, a hasához hajolnak. Csönd) A ketyegést csak hallanánk!

VLADIMIR Pszt!

*Mind előrehajolnak, hegyezik a fülüket*

ESTRAGON Hallok valamit.

POZZO Hol?

VLADIMIR Az a szíve.

POZZO *(csalódottan)* A francba!

VLADIMIR Pszt!

*Hegyezik a fülüket*

ESTRAGON Lehet, hogy megállt.

*Kiegyenesednek*

POZZO Melyikőjük ilyen bűdös?

ESTRAGON Neki a szája, nekem a lábam.

POZZO Lassan búcsúzom.

ESTRAGON És a zsebórája?

POZZO Biztos a kastélyban hagytam.

ESTRAGON Hát akkor Isten áldja.

POZZO Isten áldja.

VLADIMIR Isten áldja.

ESTRAGON Isten áldja.

*Csend. Mozdulatlanok*

VLADIMIR Isten áldja.

POZZO Isten áldja.

ESTRAGON Isten áldja.

*Csend*

POZZO És köszönöm.

VLADIMIR Én köszönöm.

POZZO Nincs mit.

ESTRAGON De van.

POZZO De nincs.

VLADIMIR De van.

ESTRAGON De nincs.

*Csend*

POZZO Nem tudok... *(Tétovázik)*... elmenni.

ESTRAGON Ilyen az élet.

*POZZO megfordul. Otthagyja Luckyt, elindul a kulissza felé, és közben a kötél letekeredik*

VLADIMIR Rossz irányba megy.

POZZO Neki kell futnom. *(Mikor a kötél elfogy a kulisszáknál, megáll. Megfordul. Felkiált)* Menjenek hátrébb! *(Estragon és Vladimir fõlsorakoznak hátul. Pozzót nézik. Ostorpatto-*

*gás)* Elõre! *(Lucky nem mozdul)*

ESTRAGON Elõre.

VLADIMIR Elõre.

*Ostorpattogás. Lucky meginog*

POZZO Gyorsabban! *(Elõjön a kulisszák mögül. Luckyt követve végigmegy a színen. Estragon és Vladimir leveszik a kalapjukat. Integetnek. Lucky el. Pozzo megrántja a kötelet, és csettint az ostorral)* Gyorsabban! Gyorsabban! *(Pozzo, mielőtt kimenne, megáll és visszafordul. Megfeszül a kötél. Hallatszik, amint Lucky elesik)* Kempingszék! *(Vladimir a székhért megy, odaadja Pozzónak, aki Luckyhoz vágja)* Isten áldja!

ESTRAGON, VLADIMIR *(integetnek)* Isten áldja, Isten áldja!

POZZO Talpra! Disznó! *(Hallatszik, ahogy Lucky föláll)* Elõre! *(Pozzo kimegy. Ostorpattogás)* Elõre! Isten áldja! Gyorsabban! Disznó! Ehün! Isten áldja!

*Csend*

VLADIMIR Legalább telt az idő.

ESTRAGON Különben is eltelt volna.

VLADIMIR Igen, de nem ilyen gyorsan.

*Szünet*

ESTRAGON És most mit csinálunk?

VLADIMIR Nem tudom.

ESTRAGON Menjünk.

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR Godot-t várjuk.

ESTRAGON Tényleg.

*Szünet*

VLADIMIR Hogy megváltoztak!

ESTRAGON Kik?

VLADIMIR Ezek ketten.

ESTRAGON Ez az, csevegjünk egy kicsit.

VLADIMIR Ugye, hogy megváltoztak?

ESTRAGON Lehet. Csak nekünk nem megy.

VLADIMIR Mi az, hogy lehet? Holtbiztos. Hiszen te is láttad őket.

ESTRAGON Ha te mondod. De nem ismerem őket.

VLADIMIR De, hidd el, ismered őket.

ESTRAGON De nem.

VLADIMIR De mondom, hogy ismerjük őket. Te mindent elfelejtesz. *(Szünet)* Kivéve persze, ha ezek nem is ők voltak.

ESTRAGON Onnan is látszik, hogy nem ismertek fel minket.

VLADIMIR Ez semmit sem jelent. Én is úgy tettem, mintha nem ismerném fel őket. Minket úgyse ismer meg senki.

ESTRAGON Elég. Azt kell... Au!

*Vladimir meg se moccan*

*Au!*

VLADIMIR Kivéve persze, ha ezek nem is ők voltak.

ESTRAGON Didi, most meg a másik fáj! *(Bicegve elindul oda, ahol a darab elején ült)*

Hang a függöny mögül: Uram!

*Estragon megáll. Mindketten a hang irányába néznek*

ESTRAGON Már megint.

VLADIMIR Gyere ide, fiam.

*Félénken belép egy kisfiú. Megáll*

FIÚ Albert úr?

VLADIMIR Én vagyok.

ESTRAGON Mit akarsz?

VLADIMIR Gyere közelebb.

*A fiú nem mozdul*

ESTRAGON *(hangosan)* Nem hallod? Gyere már ide!

*A fiú félénken előremegy. Megáll*

VLADIMIR Na, mi az?

FIÚ Godot úr... *(Elhallgat)*

VLADIMIR Persze. *(Szünet)* Gyere közelebb!

*A fiú nem mozdul*

ESTRAGON *(hangosan)* Nem hallod? Gyere már közelebb!

*A fiú félénken előremegy. Megáll*

Mért ilyen későn jössz?  
VLADIMIR Godot úrtól hozol üzenetet?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Akkor ki vele.  
ESTRAGON Mért ilyen későn jössz?

*A fiú egyikről a másikra néz, nem tudja, hogy kinek válaszoljon*

VLADIMIR *(Estragonhoz)* Hagyd békén!  
ESTRAGON *(Vladimirhez)* Szállj már le rólam! *(Előrelép, a fiúhoz)* Tudod, hány óra van?  
FIÚ *(hátrál)* Nem tehetek róla, uram.  
ESTRAGON Akkor talán én tehetek róla?  
FIÚ Félttem, uram.  
ESTRAGON És mégis mitől? Tőlünk? *(Szünet)* Válaszolj!  
VLADIMIR Most már értem. Azoktól ijedt meg.  
ESTRAGON Mióta vagy itt?  
FIÚ Már egy ideje, uram.  
VLADIMIR Az ostortól ijedtél meg?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Az ordítózástól?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR A két bácsitól?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Hisz ismered őket.  
FIÚ Nem, uram.  
VLADIMIR Idevalósi vagy?  
FIÚ Igen, uram.  
ESTRAGON Ez mind hazugság. *(A karjánál fogva megrángatja a fiút)* Mondd meg az igazat!  
FIÚ *(remegve)* De hát ez az igazság, uram.  
VLADIMIR Na, hagyd már békén. Mi ütött beléd?

*Estragon elereszti a fiút. Hátrálép. Arcához emeli a kezét. Vladimir és a fiú figyelik. Estragon fáradtan leengedi a kezét*

Mi ütött beléd?  
ESTRAGON Olyan szerencsétlen vagyok.  
VLADIMIR Na, ne viccelj. Mióta?  
ESTRAGON Elfelejtettem.  
VLADIMIR Hogy az emlékezet hogy ki tud babrálni velünk.

*Estragon megszólalna, meggondolja magát, bicegve elindul, leül, és nekilát levenni a cipőjét. A fiúhoz*

Nos?  
FIÚ Godot úr...  
VLADIMIR *(közbeveg)* Már találkoztunk, nem?  
FIÚ Nem tudom, uram.  
VLADIMIR Nem ismeresz meg?  
FIÚ Nem, uram.  
VLADIMIR Tegnap nem jártál itt?  
FIÚ Nem, uram.  
VLADIMIR Most jössz először?  
FIÚ Igen, uram.

Csönd

VLADIMIR Persze-persze. *(Szünet)* Nem baj, folytasd.  
FIÚ *(egy szuszra)* Godot úr meghagyta, hogy mondjam meg önöknek, hogy ma este nem jön, de holnap már biztosan.  
VLADIMIR Ennyi?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Godot úrnál dolgozol?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR És mit?  
FIÚ A kecskéket őrzöm, uram.  
VLADIMIR És jól bánik veled?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Ugye nem ver?  
FIÚ Nem, uram, engem nem.  
VLADIMIR És kit szokott?

FIÚ A bátyámat, uram.  
VLADIMIR Van bátyád?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Mit csinál a bátyád?  
FIÚ Ő a juhokat őrzi, uram.  
VLADIMIR És téged miért nem ver?  
FIÚ Nem tudom, uram.  
VLADIMIR Biztos szeret.  
FIÚ Nem tudom, uram.  
VLADIMIR Kapsz eleget enni? *(A fiú habozik)* Rendesen kapsz enni?  
FIÚ Nem panaszkodom, uram.  
VLADIMIR Jól megy a sorod? *(A fiú habozik)* Figyelsz?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Vagyis?  
FIÚ Nem tudom, uram.  
VLADIMIR Nem tudod, hogy jól megy-e a sorod?  
FIÚ Nem, uram.  
VLADIMIR Én is így vagyok vele. *(Szünet)* És aludni hol alszol?  
FIÚ A padláson, uram.  
VLADIMIR A bátyáddal?  
FIÚ Igen, uram.  
VLADIMIR Szénán?  
FIÚ Igen, uram.

Szünet

VLADIMIR Jól van, mehetsz.  
FIÚ És mit mondjak Godot úrnak, uram?  
VLADIMIR Azt, hogy... *(Habozik)* Azt, hogy találkoztál velünk. *(Szünet)* Mert hisz találkoztál velünk, ugye?  
FIÚ Igen, uram. *(Hátrálép, megtorpan, megfordul és elfut)*

*Hirtelen bealkonyodik, majd egy pillanat alatt leszáll az éj. A háttérben feljön a hold, megáll, a színpadot ezüstös fénnel árasztja el*

VLADIMIR Végre.

*Estragon feláll, és elindul Vladimir felé, a kezében tartja mindkét cipőjét. Leteszi őket a színpad szélére, felegyenesedik, és bámulja a holdat*

Mit csinálsz?  
ESTRAGON Azt, amit te, bambulok.  
VLADIMIR Úgy értem, a cipőddel.  
ESTRAGON Itt hagyom. *(Szünet)* Majd jön valaki... ugyan olyan izé, csak a lába kisebb, és majd boldog lesz vele.  
VLADIMIR Csak nem fogsz mezítláb járni?  
ESTRAGON Jézus is úgy járt.  
VLADIMIR Jézus! Hogy jön ez ide? Csak nem akarod hozzá hasonlítani magad?  
ESTRAGON Egész életemben hozzá hasonlítottam magam.  
VLADIMIR De ott legalább meleg volt. És szép idő.  
ESTRAGON Bezony. Nem is szarakodtak sokat a keresztre feszítéssel.

Csönd

VLADIMIR Itt már nincs mit tennünk.  
ESTRAGON Máshol sincs.  
VLADIMIR Ugyan már, Gogo. Ne legyél már ilyen, holnap minden jobb lesz.  
ESTRAGON És mégis mitől?  
VLADIMIR Nem hallottad, mit mondott a kölök?  
ESTRAGON Nem.  
VLADIMIR Azt mondta, hogy Godot holnap biztosan eljön. *(Szünet)* Nem érdekel?  
ESTRAGON Akkor nincs más hátra, itt kell várnunk.  
VLADIMIR Megőrültél? Inkább húzódjunk be valahová. *(Karon ragadja Estragont)* Gyere. *(Húzza magával. Estragon először enged, aztán ellenáll. Megállnak)*

ESTRAGON *(a fát nézi)* Kár, hogy nem hoztunk magunkkal kötelet.  
 VLADIMIR Gyere, egyre hűvösebb van. *(Húzza magával. Ugyanaz a játék)*  
 ESTRAGON Juttasd eszembe, hogy holnap hozzak kötelet.  
 VLADIMIR Jó, de gyere. *(Húzza magával. Ugyanaz a játék)*  
 ESTRAGON Mióta is vagyunk így összenőve?  
 VLADIMIR Nem tudom, vagy ötven éve már.  
 ESTRAGON Emlékszel, amikor a Durance-ba vetettem magam?  
 VLADIMIR Szüret volt.  
 ESTRAGON Te meg kihalásztál.  
 VLADIMIR Ennek már ezer éve.  
 ESTRAGON A ruhámat kitettük a napra száradni.  
 VLADIMIR Ugyan, felejtsd el. Gyere. *(Ugyanaz a játék)*  
 ESTRAGON Várj.  
 VLADIMIR Én fádom.

ESTRAGON Azon gondolkodom, hogy nem tettük-e volna jobban, ha különválnánk. *(Szünet)* Külön utakra születünk.  
 VLADIMIR *(továbbra is nyugodtan)* Nem biztos.  
 ESTRAGON Semmi sem biztos.  
 VLADIMIR Még mindig elválhatunk, ha úgy látod jobbnak.  
 ESTRAGON Most már minek?

Csönd

VLADIMIR Igaz, most már minek.

Csönd

ESTRAGON Akkor megyünk?

VLADIMIR Menjünk.

Nem mozdulnak

Függöny

## MÁSODIK FELVONÁS

Másnap. Ugyanakkor. Ugyanott.  
 Estragon cipői a színpad szélén V-alakban. Mellettük Lucky kalapja. A fán közben megjelent néhány levél.  
 Vladimir energikusan be. Megáll, hosszasan nézi a fát. Majd hirtelen megindul, és öles léptekkel bejárja a színpadot. Újból megáll a cipőnél, lehajol, fölemeli az egyiket, vizsgálgatja, beleszagol, majd gondosan visszatesszi a helyére. Ismét nekilódul. A jobb oldali kulisszájánál megáll, hosszasan a távolba bámul, ellenzöt formál a kezéből, föl s alá járkál. A bal oldali kulisszájánál megáll, ugyanazt eljátssza. Föl s alá járkál. Hirtelen megtorpan, a kezét mellkasa előtt összekulcsolja, fejét hátraveti, és teli torokból énekelni kezd

VLADIMIR

Egy kutya a konyhában...

Mivel túl mélyen kezdte, abbahagyja, megköszörüli a torkát, és kicsit magasabban újrakezdi

Egy kutya a konyhában a kolbászt ellopta  
 A szakácsnő haragjában késsel leszúrta  
 S jöttek a többi kutyák, hogy eltemessék őt...

Abbahagyja, gondolkodik, folytatja.

S jöttek a többi kutyák, hogy eltemessék őt  
 A sírjára felírták az itt következőt:  
 Egy kutya a konyhában a kolbászt ellopta  
 A szakácsnő haragjában késsel leszúrta  
 S jöttek a többi kutyák, hogy eltemessék őt...

Abbahagyja. Ugyanaz a játék

S jöttek a többi kutyák, hogy eltemessék őt...

Abbahagyja. Ugyanaz a játék. Mélyebben

Hogy eltemessék őt...

Elhallgat, megmerevedik, aztán idegesen nekilódul, és öles léptekkel bejárja a színpadot. Megint megáll a fa előtt, járkál, a cipőknél, járkál, odaszalad a bal oldali kulisszához, a távolba kémlel, odaszalad a jobb oldali kulisszához, a távolba kémlel. Ekkor jön be Estragon balról, mezítláb, leszegett fejjel és lassú léptekkel átvág a színen. Vladimir megfordul és észreveszi

VLADIMIR Hát itt vagy! *(Estragon megáll, de nem néz fel. Vladimir elindul felé)* Gyere, hadd öleljelek meg.

ESTRAGON Hozzám ne érij.

VLADIMIR *(megtorpan, megbántottan. Csönd)* Akkor hát menjek el? *(Szünet)* Gogo! *(Szünet. Vladimir figyelmesen nézi)* Csak nem megverték? *(Szünet)* Gogo! *(Estragon továbbra is leszegett fejjel hallgat)* Hol töltötted az éjszakát? *(Csönd. Vladimir elindul felé)*

ESTRAGON Ne érij hozzám! Ne kérdezz semmit! Ne mondj semmit! Ne hagyj el!

VLADIMIR Elhagytalak én valaha is?

ESTRAGON Nem tartottál vissza.

VLADIMIR Nézz rám. *(Estragon nem mozdul. Rádörren)* Nézz rám, ha mondom.

Estragon fölneéz. Hosszan bámulják egymást, hol hátra-, hol előrelepve, nyakukat nyújtogatva, mintha valami műtárgyat néznének, zihálva közelednek egymás felé, majd hirtelen összeölelkeznek, s közben egymás hátát veregetik. Ölelés vége. Estragon támasz híján majdnem elesik

ESTRAGON Micsoda nap!

VLADIMIR Ki hagyott így helyben? Na mondd.

ESTRAGON Nahát, ez a nap sem akar véget érni.

VLADIMIR Még nem.

ESTRAGON Attól függetlenül nekem befejeződött. *(Csönd)* Hallottam az előbb, hogy énekeltél.

VLADIMIR Tényleg, emlékszem.

ESTRAGON Rosszul is esett. Na, gondoltam, egyedül van, azt hiszi, örökre elmentem, erre föl énekel.

VLADIMIR Az ember nem parancsol a hangulatának. Egész nap remek formában voltam. *(Szünet)* Az éjjel egyetlen egyszer sem mentem ki.

ESTRAGON *(szomorúan)* Na, tessék, még a pisilés is jobban megy, ha nem vagyok vele.

VLADIMIR Hiányoztál. És mégis jól éreztem magam. Fura, nem?

ESTRAGON *(sértetten)* Jóól?

VLADIMIR *(némi gondolkodás után)* Talán nem ez a helyes kifejezés.

ESTRAGON És most?

VLADIMIR *(miután megfontolta)* És most... *(Vidáman)* Újra itt vagy! *(Tárgyilagosan)* Újra itt vagyunk. *(Szomorúan)* Újra itt vagyok.

ESTRAGON Látod, ha itt vagyok, rosszabb neked. Nekem is jobb egyedül.

VLADIMIR *(megbántottan)* Akkor minek gyütté vissza?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Én viszont tudom. Mert nem tudod megvédeni magad. Én nem engedtem volna, hogy megverjenek.

ESTRAGON Te sem tudtál volna megvédeni.  
 VLADIMIR Miért nem?  
 ESTRAGON Mert tízen voltak.  
 VLADIMIR Nem úgy értem, hanem én nem hagytam volna, hogy bajba keverd magad.  
 ESTRAGON De hát én nem csináltam semmit.  
 VLADIMIR Akkor meg hogyhogy megverték?  
 ESTRAGON Nem tudom.  
 VLADIMIR Figyelj ide, Gogo, vannak dolgok, amiket te nem vagy képes felfogni, én viszont igen, ezt te is tudod.  
 ESTRAGON De hát mondom, hogy nem csináltam semmit!  
 VLADIMIR Talán nem. De a fellépés számít, a fellépés, ha az ember ép bőrrel meg akarja úszni. Na, de hagyjuk. Te itt vagy újra, én meg örülök.  
 ESTRAGON Tízen voltak.  
 VLADIMIR Te is örülsz neki, valld be.  
 ESTRAGON Minek örülnék?  
 VLADIMIR Hát hogy újra velem vagy.  
 ESTRAGON Gondolod?  
 VLADIMIR Mondd csak ki, még ha nem is igaz.  
 ESTRAGON Mit mondjak?  
 VLADIMIR Mondd azt, örülsz.  
 ESTRAGON Örülök.  
 VLADIMIR Én is.  
 ESTRAGON Én is.  
 VLADIMIR Örülünk.  
 ESTRAGON Örülünk. *(Csönd)* És most, hogy örülünk, mit csinálunk?  
 VLADIMIR Godot-t várjuk.  
 ESTRAGON Tényleg.

*Csönd*

VLADIMIR Itt valami megváltozott tegnaphoz képest.  
 ESTRAGON És ha nem jön?  
 VLADIMIR *(egy pillanatnyi értetlenkedés után)* Majd meglátjuk. *(Szünet)* Mondom, hogy valami megváltozott tegnaphoz képest.  
 ESTRAGON Minden ragad.  
 VLADIMIR Nézd csak a fát!  
 ESTRAGON Kétszer nem lépünk ugyanabba a fosba.  
 VLADIMIR Mondom, fa, azt nézd!  
 ESTRAGON *(a fát nézi)* Mert tegnap nem volt itt?  
 VLADIMIR Dehogynem. Erre sem emlékszel. Egy hajszálon múltott, hogy fel nem akasztottuk magunkat. *(Elgondolkodik)* Tényleg, hogy *(tagoltan)* fel-nem-a-kasz-tot-tuk-ma-gun-kat. De te nem akartad. Nem emlékszel?  
 ESTRAGON Csak álmodtad.  
 VLADIMIR Hogy lehet, hogy máris elfelejtetted?  
 ESTRAGON Hát, én ilyen vagyok. Vagy azonnal elfelejtem, vagy soha.  
 VLADIMIR És Pozzóra meg Luckyra sem emlékszel?  
 ESTRAGON Pozzo és Lucky?  
 VLADIMIR Mindent elfelejtett.  
 ESTRAGON Valami futóbolondra emlékszem, aki jól összerugdosott. Aztán meg játszotta a hülyét.  
 VLADIMIR Az Lucky lesz.  
 ESTRAGON Na, arra emlékszem. De ez mikor volt?  
 VLADIMIR A másokra, aki vezette, arra is emlékszel?  
 ESTRAGON Ó adott csontot.  
 VLADIMIR Az meg a Pozzo.  
 ESTRAGON És azt mondd, hogy ez az egész tegnap volt?  
 VLADIMIR Mikor máskor?  
 ESTRAGON Ugyanitt?  
 VLADIMIR De mennyire! Nem ismerős?  
 ESTRAGON *(hirtelen dühösen)* Ismerős? Mi lenne ismerős? Az egész kibaszott életemet ebben a sivatagban élem le, és te meg azt akarod, hogy disztिंगváljak! *(Körbenéz)* Itt ez a fürtelem! Ki se mozdultam innét!  
 VLADIMIR Nyugi, nyugi.  
 ESTRAGON Hagyj engem békit a természettel! Beszélj inkább a pincéről.

VLADIMIR Csak nem akarod bemesélni, hogy ennek itt *(Kézmozdulat)* bármi köze lenne Provence-hoz? Nem lehet egy lapon említeni a kettőt.  
 ESTRAGON Provence? Ki beszél itt Provence-ról?  
 VLADIMIR Ne mondd, hogy nem voltál Provence-ban!  
 ESTRAGON Pedig de, soha nem voltam Provence-ban. Hidd el, hogy az egész lapostetves életemet itt éltem le, itt, Szarvence-ban!  
 VLADIMIR Pedig mennyire, hogy együtt voltunk Provence-ban! Nyakamat rá. Nagy szüret volt, tudod, valami Bonnellynél, Roussillonban.  
 ESTRAGON *(nyugodtabban)* Az lehet, mondjuk, nekem nem tűnt föl.  
 VLADIMIR Arrafelé minden okker.  
 ESTRAGON *(magából kikelve)* Mondom, hogy nem tűnt föl.

*Csönd. Vladimir mélyet sóhajt*

VLADIMIR Nem könnyű veled, Gogo.  
 ESTRAGON Akkor jobb volna elválni.  
 VLADIMIR Mindig ezt mondd, és mindig visszajössz.

*Csönd*

ESTRAGON A legjobb volna, ha megölnének, mint azt a másikat.  
 VLADIMIR Milyen másikat? *(Szünet)* Milyen másikat?  
 ESTRAGON Mint több milliárd másikat.  
 VLADIMIR *(ellentmondást nem tűrően)* Mindenkinék megvan a maga kis keresztje. *(Sóhajt)* Előbb a nyakában, utána meg a feje fölött.  
 ESTRAGON Addig is, próbáljunk meg nyugodtan beszélgetni, ha már egyszer hallgatni nem tudunk.  
 VLADIMIR Igaz, sose fogyunk ki a szóból.  
 ESTRAGON Hogy ne kelljen gondolkodni.  
 VLADIMIR Van mentségünk.  
 ESTRAGON Hogy ne kelljen meghallani.  
 VLADIMIR Vannak érveink.  
 ESTRAGON Az elnémult hangokat.  
 VLADIMIR Mint a szárnyasuhogás.  
 ESTRAGON Levélzizegés.  
 VLADIMIR Homokpergés.  
 ESTRAGON Levélzizegés.

*Csönd*

VLADIMIR Mind egyszerre szól.  
 ESTRAGON Mindegyik külön-külön.

*Csönd*

VLADIMIR Inkább susognak.  
 ESTRAGON Mormognak.  
 VLADIMIR Zümmögnek.  
 ESTRAGON Mormognak.

*Csönd*

VLADIMIR Mit mondanak?  
 ESTRAGON Az életükről beszélnek.  
 VLADIMIR Nem elég, hogy éltek.  
 ESTRAGON Beszélniük is kell róla.  
 VLADIMIR Nem elég, hogy meghaltak.  
 ESTRAGON Az nem elég.

*Csönd*

VLADIMIR Olyan, mint egy toll lebbenése.  
 ESTRAGON Levélzizegés.  
 VLADIMIR Hamucsönd.  
 ESTRAGON Levélzizegés.

*Hosszú csend*

VLADIMIR Mondj valamit!  
ESTRAGON Töröm a fejem.

*Hosszú csend*

VLADIMIR (*szorongva*) Mondj bármit!  
ESTRAGON Akkor most mit is csinálunk?  
VLADIMIR Godot-t várjuk.  
ESTRAGON Ja, tényleg.

*Csend*

VLADIMIR Hogy ez milyen nehéz!  
ESTRAGON És ha énekelnél?  
VLADIMIR Nem-nem. (*Töpreng*) Egyszerűen csak kezdjük újra!  
ESTRAGON Igazából ez nekem nem olyan nehéz.  
VLADIMIR Csak a kezdet nehéz.  
ESTRAGON Akárhog elkezdhettük.  
VLADIMIR Igen, elhatározás kérdése.  
ESTRAGON Ez igaz.

*Csend*

VLADIMIR Segíts!  
ESTRAGON Töröm a fejem.

*Csend*

VLADIMIR Aki töri a fejét, az fel is fogja.  
ESTRAGON Ez igaz.  
VLADIMIR De attól még nem esik le neki a tantusz.  
ESTRAGON Na, ugye.  
VLADIMIR És nem is gondolkodik.  
ESTRAGON Hát azért gondolkodunk.  
VLADIMIR Az lehetetlen.  
ESTRAGON Ez az, mondjunk ellent egymásnak.  
VLADIMIR Lehetetlen.  
ESTRAGON Gondolod?  
VLADIMIR Legalább nem fenyeget a veszély, hogy gondolkodunk.  
ESTRAGON És akkor most mi a baj?  
VLADIMIR Hát azért nem a gondolkodás a legrosszabb.  
ESTRAGON Persze, persze, de már ez is az.  
VLADIMIR Hogyhogy már ez is az?  
ESTRAGON Ez az, tegyünk fel kérdéseket!  
VLADIMIR Hogy érted azt, hogy már ez is az?  
ESTRAGON Ez már az, csak negatív előjellel.  
VLADIMIR Nyilván.  
ESTRAGON Szóval? És ha kijelentenénk, hogy boldogok vagyunk?  
VLADIMIR Az a szörnyű, hogy már gondolkodtunk.  
ESTRAGON Miért, már előfordult velünk?  
VLADIMIR Hogy kerül ide ez a sok hulla?  
ESTRAGON Ezek a tetemek.  
VLADIMIR Hát igen.  
ESTRAGON Persze.  
VLADIMIR Nyilván elgondolkodtunk egy kicsit.  
ESTRAGON A kezdet kezdetén.  
VLADIMIR Hullahegy, hullahegy.  
ESTRAGON Nem muszáj odanézni.  
VLADIMIR Vonzza a tekintetet.  
ESTRAGON Ez igaz.  
VLADIMIR Ha tetszik, ha nem.  
ESTRAGON Tessék?  
VLADIMIR Ha tetszik, ha nem.  
ESTRAGON Egyszer s mindenkorra a természettel kéne törődnünk.  
VLADIMIR Már megpróbáltuk.  
ESTRAGON Ez igaz.

VLADIMIR Nyilván ennél is van rosszabb.  
ESTRAGON Micsoda?  
VLADIMIR Az, hogy gondolkodtunk.  
ESTRAGON Persze.  
VLADIMIR Ellettünk volna nélküle.  
ESTRAGON Ez van, mit tegyünk?  
VLADIMIR Tudom, tudom.

*Csend*

ESTRAGON Azért jó kis kör volt.  
VLADIMIR Igen, csakhogy muszáj lesz valami mást találni.  
ESTRAGON Lássuk csak.  
VLADIMIR Lássuk csak.  
ESTRAGON Lássuk csak.

*Elgondolkodnak*

VLADIMIR Hol tartottam? Onnan lehetne folytatni.  
ESTRAGON Mikor?  
VLADIMIR A legelején.  
ESTRAGON Minek az elején?  
VLADIMIR Most este. Hol is... hol is...  
ESTRAGON Nahát, azért ez már túlzás.  
VLADIMIR Várj csak... megöleltük egymást... örültünk... örültünk... na és mit csinálunk most, hogy örülünk?  
---- várunk, szóval... várj csak... várunk... most, hogy örülünk... várunk... lássuk csak... ja, a fa!  
ESTRAGON A fa?  
VLADIMIR Nem emlékszel?  
ESTRAGON Fáradt vagyok.  
VLADIMIR Nézz csak oda!  
ESTRAGON (*a fát nézi*) Nem látok semmit.  
VLADIMIR De tegnap este még teljesen fekete volt és kopasz! Ma meg tele van levéllel.  
ESTRAGON Levéllel.  
VLADIMIR Egyetlen éjszaka alatt.  
ESTRAGON Nyilván tavasz van.  
VLADIMIR Na de egyetlen éjszaka alatt.  
ESTRAGON Mondom, hogy tegnap este nem voltunk itt. Csak rémálmodtad.  
VLADIMIR És akkor szerinted hol voltunk tegnap este?  
ESTRAGON Nem tudom. Máshol. Másik skatulyában. Ürességben itt nincs hiány.  
VLADIMIR (*biztos az igazában*) Jó. Nem voltunk itt tegnap este. Akkor tehát mit csináltunk tegnap este?  
ESTRAGON Hogy mit csináltunk?  
VLADIMIR Próbálj visszaemlékezni!  
ESTRAGON Hát, nyilván beszélgettünk.  
VLADIMIR (*uralkodik magán*) És mégis miről?  
ESTRAGON Óóó, mindenféléről, hetet-havat összehordtunk. (*Magabiztosan*) Ez az, emlékszem, tegnap este hetet-havat összehordtunk, ahogy ötven éve mindig.  
VLADIMIR De semmi konkrét körülményre nem emlékszel?  
ESTRAGON (*unottan*) Didi, ne kínozz!  
VLADIMIR És hogy nap? Vagy hold? Arra sem emlékszel?  
ESTRAGON Nyilván a helyükön voltak.  
VLADIMIR Semmi szokatlant nem vettél észre?  
ESTRAGON Sajnos nem.  
VLADIMIR És Pozzo? Meg Lucky?  
ESTRAGON Pozzo?  
VLADIMIR A csontokkal.  
ESTRAGON Hát az inkább szálla volt.  
VLADIMIR Na, azt kaptad Pozzótól.  
ESTRAGON Lehet.  
VLADIMIR Na és a rúgás?  
ESTRAGON A rúgás? Tényleg, megrugdostak.  
VLADIMIR Na azt meg Luckytól kaptad.  
ESTRAGON És mindez tegnap volt?  
VLADIMIR Mutasd a lábad!  
ESTRAGON Melyiket?  
VLADIMIR Mindkettőt. Húzd föl a nadrágod szárát!

*Estragon fél lábon áll, a másikat Vladimir felé nyújtja, majdnem elesik. Vladimir megfogja. Estragon meginog*

Húzd föl a nadrágod szárát!  
ESTRAGON *(billeg)* Nem tudom.

*Vladimir felhúzza Estragon nadrágszárát, megnézi a lábát, elengedi. Estragon majdnem elesik*

VLADIMIR A másikat. *(Estragon ugyanazt a lábát nyújtja)*  
Mondom, hogy a másikat. *(Ugyanaz a játék a másik láb-  
bal)* Na, tessék, ez meg már gennyesedik.

ESTRAGON Na és akkor?

VLADIMIR Hol a cipőd?

ESTRAGON Valahova biztos eldobtam.

VLADIMIR Mikor?

ESTRAGON Nem tudom.

VLADIMIR Miért?

ESTRAGON Nem emlékszem.

VLADIMIR Nem, úgy értem, miért dobtad el?

ESTRAGON Szorított.

VLADIMIR *(a cipőre mutat)* De hát itt van. *(Estragon odanéz)*  
Ugyanott, ahová tegnap este tetted.

ESTRAGON *(odamegy a cipőhöz, lehajol, közelebből is meg-  
vizsgálja)* Ez nem az enyém.

VLADIMIR Nem a tiéd?!

ESTRAGON Az enyém fekete volt, ez meg sárga.

VLADIMIR Biztos, hogy a tiéd fekete volt?

ESTRAGON Azaz hogy szürke.

VLADIMIR Ez meg sárga? Mutasd!

ESTRAGON *(felemeli az egyik cipőt)* Vagyis olyan zöldes.

VLADIMIR *(közelebb lép)* Mutasd! *(Estragon odaadja neki a  
cipőt. Vladimir nézi, majd dühösen elhajítja)* Ez igen!

ESTRAGON Látod, ez az egész...

VLADIMIR Látom ám! Látom, mi történt...

ESTRAGON Ez az egész...

VLADIMIR Egyszerű, mint egy pofon. Jött egy tag, elvitte a  
tiédet, az övét meg itt hagyta neked.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR Mert a sajátja nem volt rá jó. Úgyhogy elvitte a  
tiédet.

ESTRAGON De az enyém túl kicsi volt.

VLADIMIR Rád. De nem rá.

ESTRAGON Fáradt vagyok. *(Szünet)* Menjünk innét!

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért?

VLADIMIR Godot-t várjuk.

ESTRAGON Tényleg. *(Szünet)* Akkor mit tegyünk?

VLADIMIR Nincs mit tenni.

ESTRAGON De én már nem bírom.

VLADIMIR Kérsz egy retket?

ESTRAGON Más nincs?

VLADIMIR Retek van és fehértarépa.

ESTRAGON Sárgarépa nincs?

VLADIMIR Nincs. Egyébként is túlzásba viszed ezt a sárga-  
répa-dolgot.

ESTRAGON Jó, akkor adj egy retket.

*Vladimir a zsebében kotorászik, csak fehértarépat talál, végül előhúzza  
egy retket; odaadja Estragonnak, aki szemügyre veszi, szagolgatja*

Ez fekete!

VLADIMIR De retek.

ESTRAGON Te is tudod, hogy csak a pirosat szeretem.

VLADIMIR Akkor nem kéred?

ESTRAGON Csak a pirosat szeretem.

VLADIMIR Akkor add vissza.

ESTRAGON *(visszaadja)* Szerzek egy sárgarépat. *(Nem  
mozdul)*

VLADIMIR Kezd a dolog ellaposodni.

ESTRAGON De nem eléggé.

Csőnd

VLADIMIR És ha megpróbálnád?

ESTRAGON Már mindent megpróbáltam.

VLADIMIR Úgy értem, a cipőt.

ESTRAGON Gondolod?

VLADIMIR Gyorsabban telne az idő. *(Estragon hitetlenkedik)*

Hidd el, jó kis kikapcsolódás lesz.

ESTRAGON Felüdülés.

VLADIMIR Szórakozás.

ESTRAGON Felüdülés.

VLADIMIR Próbáld fel!

ESTRAGON De segítesz?

VLADIMIR Persze!

ESTRAGON Elég jól elvagyunk így ketten, ugye, Didi?

VLADIMIR Hogyne, el. Gyerünk, először a balt próbáld föl!

ESTRAGON Ugye, Didi, mindig találunk valamit, amitől  
úgy érezzük, hogy élünk?

VLADIMIR *(türelmetlenül)* Hát persze, persze, varázslók  
vagyunk. De ne hagyjuk magunkat eltéríteni attól, amit  
egyszer elhatároztunk! *(Megfogja az egyik cipőt)* Gyere,  
add a lábad! *(Estragon odamegy hozzá, felemeli a lábát)*  
A másikat, disznó! *(Estragon felemeli a másik lábát)* Ma-  
gasabbról! *(Összekapaszkodva átbetorkálnak a színpadon.*  
*Vladimirnek sikerül feladni Estragonra az egyik cipőt)* Pró-  
báld meg járni! *(Estragon járni kezd)* Nos?

ESTRAGON Pont jó.

VLADIMIR *(előhúzza a zsebéből egy madzagot)* Befűzzük.

ESTRAGON *(vehemensen)* Meg ne kösd, meg ne kösd!

VLADIMIR Még megbánod. Próbáljuk fel a másikat! *(Ugyan-  
az a játék.)* Nos?

ESTRAGON Ez is jó.

VLADIMIR Nem szorít?

ESTRAGON *(roggyantott térdel tesz néhány lépést)* Még nem.

VLADIMIR Akkor megtarthatod.

ESTRAGON Túl nagy.

VLADIMIR Egyszer talán zoknid is lesz.

ESTRAGON Tényleg.

VLADIMIR Szóval megtartod?

ESTRAGON Elég legyen a cipőtémából!

VLADIMIR Jó, de...

ESTRAGON Elég! *(Csőnd)* Mégiscsak leülök. *(Körülnéz, hogy  
hova ülhetne le. Ugyanoda ül le, ahol az első felvonás elején ült)*

VLADIMIR Tegnap este pont itt ültél.

Csőnd

ESTRAGON Bárcsak tudnék aludni.

VLADIMIR Tegnap este aludtál.

ESTRAGON Megpróbálhatom. *(Fejét a lába közé hajtja mag-  
zatpózban)*

VLADIMIR Várj! *(Odalép Estragonhoz, és hangosan énekelni  
kezd)* Tente-tente...

ESTRAGON *(fölkapja a fejét)* Ne ilyen hangosan.

VLADIMIR *(halkabban)* Tente-tente-tente...

*Estragon elszenderedik, Vladimir leveszi a zakóját, és a vállára  
teríti, majd föl-alá járkál, karját csapkodja, hogy fölmelegedjen.*  
*Estragon fölriad, felpattan, riadtan tesz néhány lépést. Vladimir*  
*odafut hozzá, átöleli*

Itt vagyok... itt vagyok... ne félj.

ESTRAGON Ó!

VLADIMIR Itt vagyok... itt vagyok, vége van.

ESTRAGON Zuhantam.

VLADIMIR Vége. Felejtsd el.

ESTRAGON Fönt voltam egy...

VLADIMIR Ne, ne, ne mondj semmit. Gyere, járunk egyet.

*Megragadja Estragon karját, és föl-alá vezeti a színpadon, míg  
Estragon meg nem makacsolja magát*

ESTRAGON Elég. Fáradt vagyok.  
 VLADIMIR Jobban szeretnél döglenni, és nem csinálni semmit?  
 ESTRAGON Igen.  
 VLADIMIR Te tudod. *(Elereszti Estragont, visszamegy a zakójáért, és fölveszi)*  
 ESTRAGON Menjünk innen.  
 VLADIMIR Nem lehet.  
 ESTRAGON Miért?  
 VLADIMIR Godot-t várjuk.  
 ESTRAGON Tényleg. *(Vladimir újra föl-alá járkál)* Nem tudsz nyugton maradni?  
 VLADIMIR Fázom.  
 ESTRAGON Túl korán jöttünk.  
 VLADIMIR Mindig naplementekor jövünk.  
 ESTRAGON De a nap nem megy le.  
 VLADIMIR Egyszer csak lemegy, mint tegnap.  
 ESTRAGON És aztán éjszaka lesz.  
 VLADIMIR És akkor végre elmehetünk.  
 ESTRAGON Aztán megint nappal lesz. *(Szünet)* Mit tegyünk, mit tegyünk?  
 VLADIMIR *(megáll, hevesen)* Befejezted a panaszkodást? Kezdesz az idegeimre menni a nyavalygásaidal.  
 ESTRAGON Elmegyek.  
 VLADIMIR *(észreveszi Lucky kalapját)* Nézd csak!  
 ESTRAGON Isten veled!  
 VLADIMIR Lucky kalapja! *(Odamegy)* Már vagy egy órája itt vagyok, és nem vettem észre. *(Boldogan)* Nagyszerű!  
 ESTRAGON Engem többet nem látsz.  
 VLADIMIR Mégiscsak jó helyen vagyunk. Megnyugodhatunk. *(Fölemeli Lucky kalapját, nézegeti, helyrefojja)* Szép kalap lehetett valamikor. *(Kicséréli a sajátjával, amit odanyújt Estragonnak)* Figyelj.  
 ESTRAGON Mi van?  
 VLADIMIR Fogd meg.

Estragon elveszi Vladimir kalapját, Vladimir két kézzel igazgatja Lucky kalapját, Estragon kicséréli a sajátjával, amit odanyújt Vladimirnek. Vladimir elveszi Estragon kalapját, Estragon két kézzel igazgatja Vladimir kalapját. Vladimir kicséréli Estragon kalapját Luckyéval, és odanyújtja Estragonnak. Estragon elveszi Lucky kalapját, Vladimir két kézzel igazgatja Estragon kalapját. Estragon kicséréli Lucky kalapját Vladimirével, és odaadja Vladimirnek. Vladimir elveszi a kalapot. Estragon két kézzel igazgatja Lucky kalapját. Vladimir kicséréli a saját kalapját Estragonéval, és odanyújtja Estragonnak. Estragon elveszi a kalapját. Vladimir két kézzel igazgatja a kalapját. Estragon kicséréli a kalapját Luckyéval, és odanyújtja Vladimirnek. Vladimir elveszi Lucky kalapját. Estragon két kézzel igazgatja a kalapját. Vladimir kicséréli Lucky kalapját a sajátjával, és odaadja Estragonnak. Estragon elveszi Vladimir kalapját. Vladimir két kézzel igazgatja Lucky kalapját. Estragon Vladimirnek nyújtja Vladimir kalapját, aki elveszi, és visszanyújtja Estragonnak, aki elveszi, és Vladimirnek nyújtja, aki elveszi, aztán elhajtja. Mindez nagyon gyorsan

VLADIMIR Jól áll?  
 ESTRAGON Nem tudom.  
 VLADIMIR Mégis milyen? *(Kacéran jobbra-balra forgatja a fejét. Illegeti magát, mint egy manóken)*  
 ESTRAGON Rémes.  
 VLADIMIR Volt már rosszabb is.  
 ESTRAGON Volt.  
 VLADIMIR Akkor megtarthatom. Az enyém szorított. *(Szünet)* Hogy is mondjam? *(Szünet)* Csiklandozott.  
 ESTRAGON Na én megyek.  
 VLADIMIR Nem akarsz játszani?  
 ESTRAGON Mit?  
 VLADIMIR Játshatnánk „Pozzo és Lucky”-sat.  
 ESTRAGON Az milyen?  
 VLADIMIR Én leszek Lucky, te meg Pozzo. *(Luckyt mímeli. Meggörmöd a csomagok súlya alatt. Estragon döbbenet nézi)* Gyerünk!

ESTRAGON És mit kell csinálnom?  
 VLADIMIR Cssesszél le!  
 ESTRAGON Szemét!  
 VLADIMIR Durvábban!  
 ESTRAGON Mocskok! Rohadék!  
 VLADIMIR *(még mindig görnyedve előre-, majd hátralép)* Mondd, hogy gondolkodjam!  
 ESTRAGON Micsoda?  
 VLADIMIR Mondd, hogy gondolkodj, te ártány!  
 ESTRAGON Gondolkodj, te ártány!

Csönd

VLADIMIR Nem bírok.  
 ESTRAGON Elég!  
 VLADIMIR Mondd, hogy táncoljak!  
 ESTRAGON Én megyek.  
 VLADIMIR Táncolj, disznó! *(Ügyetlenül toporog. Estragon kirohan)* Nem bírok. *(Fölnéz, mikor látja, hogy Estragon nincs ott, szívet tépő kiáltást hallat)* Gogo! *(Csönd. Öles léptekkel föl és alá kezd járkálni, szinte fut. Estragon kifulladásra berohan Vladimir felé. Néhány lépésre egymástól megállnak)* Na, végre itt vagy!  
 ESTRAGON *(lihegve)* Átok ül rajtam.  
 VLADIMIR Hova tűntél? Azt hittem, örökre elmentél.  
 ESTRAGON A lejtőig mentem. Jönnek.  
 VLADIMIR Kik?  
 ESTRAGON Nem tudom.  
 VLADIMIR Hányan?  
 ESTRAGON Nem tudom.  
 VLADIMIR *(diadalmasan)* Godot az! Végre! *(Érzélgősen megöleli Estragont)* Gogo, Godot az! Meg vagyunk mentve! Menjünk elé! Gyere! *(A kulissza felé vonja Estragont. Estragon ellenáll, kiszabadítja magát, kirohan a másik oldalon)* Gogo! Gyere vissza! *(Csönd. Vladimir odafut a kulisszához, ahol Estragon az imént bejött, a távolba néz. Estragon beront, a felé forduló Vladimir irányába szalad)* Megint itt vagy!  
 ESTRAGON Elkárhoztam.  
 VLADIMIR Messzire jutottál?  
 ESTRAGON A lejtőig.  
 VLADIMIR Tényleg, egy fennsíkron vagyunk. Fenn síkra szállnak ellenünk...  
 ESTRAGON Onnan is jönnek.  
 VLADIMIR Be vagyunk kerítve. *(Estragon eszelősen rohan a hátsó függönyhöz, belegabalyodik, elesik)* Idióta! Arra nincs kiút. *(Vladimir fölsegíti, a színpad széléhez vezet, a nézőtérre mutat)* Ott nincs senki, arra menekülj! Nyomás! *(A zenekari árok felé taszigálja, Estragon rémülten hátrál)* Nem akarsz? Végül is érthető. Na! *(Elgondolkodik)* Nincs más hátra, tűnj el!  
 ESTRAGON Hová?  
 VLADIMIR A fa mögé. *(Estragon bizonytalankodik)* Gyorsan! A fa mögé! *(Estragon futva a fa mögé bújna, de az csak részben takarja el)* Ne moco-rogi! *(Estragon előjön)* Ez a fa aztán tényleg semmire se volt jó. *(Estragonhoz)* Megbolondultál?  
 ESTRAGON *(nyugodtabban)* Elvesztettem a fejem. *(Pironkodva lehajtja a fejét)* Bocsánat. *(Büszkén kiegyenesedik)* Már elmúlt. Mindjárt meglátod. Mondd, mit tegyek!  
 VLADIMIR Nincs mit tenni.  
 ESTRAGON Menj oda, és állj őrt! *(Odacibálja Vladimirt a bal oldali kulisszához, beállítja az út közepére, háttal a színpadnak)* Az az, ott állj meg, és jól nyisd ki a szemed! *(Odafut a másik kulisszához, Vladimir fejét hátrafordítva ránéz. Estragon megáll, a távolba mered, megfordul. Fejüket hátrafordítják, egymást nézik)* Vállvetve, mint a régi szép időkben. *(Még egy darabig nézik egymást, majd újra a távolba merednek. Hosszú csönd)* Van mozgás?  
 VLADIMIR *(megfordul)* Mi?  
 ESTRAGON *(hangosabban)* Van mozgás?  
 VLADIMIR Nincs.  
 ESTRAGON Szerintem sincs.

*Ismét a távolba merednek. Hosszú csönd*

VLADIMIR Szerintem tévedtél.  
ESTRAGON *(megfordul)* Mi?  
VLADIMIR *(hangosabban)* Szerintem tévedtél.  
ESTRAGON Ne üvölts!

*Ismét a távolba merednek. Hosszú csönd*

VLADIMIR, ESTRAGON *(egyszerre fordulnak meg)* Mit...  
VLADIMIR Ó, bocsánat!  
ESTRAGON Hallgatlak.  
VLADIMIR Á, de nem.  
ESTRAGON De.  
VLADIMIR A szavadba vágtam.  
ESTRAGON Dehogyis.

*Dühösen nézik egymást*

VLADIMIR Hagyjuk az udvariaskodást.  
ESTRAGON Ne legyél már ilyen makacs!  
VLADIMIR *(határozottan)* Mondom, hogy fejezd be a mondatot!  
ESTRAGON *(ugyanúgy)* Te fejezd be a tiédet!

*Csőnd. Elindulnak egymás felé, megállnak*

VLADIMIR Nyomorult!  
ESTRAGON Ez az! Csesztessük egymást!

*Sértéseket vágnak egymás fejéhez. Csönd*

Most pedig béküljünk ki!  
VLADIMIR Gogo!  
ESTRAGON Didi!  
VLADIMIR Add a kezed!  
ESTRAGON Itt van.  
VLADIMIR Keblemre!  
ESTRAGON A kebledre?  
VLADIMIR *(kitárja a karját)* Ide, na.  
ESTRAGON Gyerünk!

*Megölelik egymást. Csönd*

VLADIMIR Hogy repül az idő, ha az ember jól érzi magát!

*Csőnd*

ESTRAGON És most mit csinálunk?  
VLADIMIR Addig is, míg várunk...  
ESTRAGON Addig is.

*Csőnd*

VLADIMIR És ha tornáznánk?  
ESTRAGON Gimnasztikáznánk.  
VLADIMIR Nyújtánánk.  
ESTRAGON Lazítánánk.  
VLADIMIR Forognánk.  
ESTRAGON Lazítánánk.  
VLADIMIR Hogy felhevüljünk.  
ESTRAGON Hogy lenyugodjunk.  
VLADIMIR Gyerünk!

*Ugrálni kezd. Estragon utánozza*

ESTRAGON *(abbahagyja)* Elég. Fáradt vagyok.  
VLADIMIR *(abbahagyja)* Nem vagyunk edzésben. Azért csináljunk néhány légzőgyakorlatot.  
ESTRAGON Én nem akarok többet lélegezni.  
VLADIMIR Igazad van. *(Szünet)* De azért ágaskodjunk, az majd helyrebillent.

ESTRAGON Ágaskodjunk?

*Vladimir ágaskodik, inog*

VLADIMIR *(abbahagyja)* Te jössz.

*Estragon ágaskodik, inog*

ESTRAGON Gondolod, hogy Isten lát engem?  
VLADIMIR Ha becsukod a szemed.

*Estragon becsukja a szemét, még jobban meginog*

ESTRAGON *(abbahagyja, rázza az öklét, teli torokból)* Uram, irgalmazz nekem!  
VLADIMIR *(sértetten)* És velem mi lesz?  
ESTRAGON *(ugyanúgy)* Nekem, nekem! Nekem irgalmazz!

*Pozzo és Lucky be. Pozzo időközben megvakult. Lucky ugyanúgy felmálházva, mint az első felvonásban. Kötél, mint az első felvonásban, de sokkal rövidebb, így Pozzo könnyebben tudja követni. Luckyn új kalap van. Vladimir és Estragon láttán megáll. Pozzo nem áll meg, nekimegy. Vladimir és Estragon hátrálnak*

POZZO *(Luckyba csimpaszkodik, aki az újabb tehertől meginog)* Mi történik, ki kiáltott?

*Lucky elesik, mindent elejt, és magával rántja Pozzót is. Mozdulatlanul fekszenek a csomagok között*

ESTRAGON Godot az?  
VLADIMIR Pont jókor. *(A kupachoz megy, mögötte Estragon)* Végre itt az erősítés.

POZZO *(fakó hangon)* Segítség!

ESTRAGON Godot az?

VLADIMIR Már majdnem föladtuk. Így meg megvan az esti program.

POZZO Ide hozzám!

ESTRAGON Segítséget kér.

VLADIMIR Már nem kell egyedül várnunk az éjszakát, Godot-t várnunk, várnunk – várnunk. Egész este küzdötünk, amennyire csak tőlünk tellett. Ennek most vége. Most már holnap van.

POZZO Ide hozzám!

VLADIMIR Az idő máris gyorsabban múlik. A nap mindjárt lenyugszik, a hold fölkel, mi pedig elmegyünk, legalább is innen el.

POZZO Irgalom!

VLADIMIR Szegény Pozzo!

ESTRAGON Tudtam, hogy ő az.

VLADIMIR Ki?

ESTRAGON Godot.

VLADIMIR De hát ez nem Godot.

ESTRAGON Nem Godot?

VLADIMIR Nem Godot.

ESTRAGON Akkor ki?

VLADIMIR Pozzo.

POZZO Én vagyok! Én vagyok! Segítsenek fel!

VLADIMIR Nem tud fölkelni.

ESTRAGON Menjünk innen!

VLADIMIR Nem lehet.

ESTRAGON Miért nem?

VLADIMIR Godot-t várjuk.

ESTRAGON Tényleg.

VLADIMIR Talán még van néhány csontja a számodra.

ESTRAGON Csoncja?

VLADIMIR Csirkecsontja. Nem emlékszel?

ESTRAGON Tőle kaptam?

VLADIMIR Igen.

ESTRAGON Kérdezd meg tőle.

VLADIMIR És ha először segítenénk neki?

ESTRAGON Miben?

VLADIMIR Felkelni.  
ESTRAGON Nem tud felkelni?  
VLADIMIR Föl akar kelni.  
ESTRAGON Akkor keljen föl.  
VLADIMIR Nem tud.  
ESTRAGON Mi baja?  
VLADIMIR Nem tudom.

*Pozzo vonaglik, nyűszít, öklével a földet üti*

ESTRAGON És ha előbb elkérnénk a csontot? Ha nem adja oda, itt hagyjuk.  
VLADIMIR Azt akarod mondani, hogy ki van nekünk szolgálatva?  
ESTRAGON Azt.  
VLADIMIR És hogy a jó cselekedeteinket feltételhez kötjük?  
ESTRAGON Igen.  
VLADIMIR Ügyes. De egyvalamitől tartok.  
ESTRAGON Mitől?  
VLADIMIR Attól, hogy Lucky egyszer csak megindul. Akkor megszívtuk.  
ESTRAGON Lucky?  
VLADIMIR Ő támadt rád tegnap.  
ESTRAGON Mondom, hogy tízen voltak.  
VLADIMIR De nem, még korábban, az, aki rugdosott.  
ESTRAGON Itt van?  
VLADIMIR Nézz oda! *(Mutatja)* Most éppen hulla, de bármelyik pillanatban erőre kaphat.  
ESTRAGON És ha mi ketten móresre tanítanánk?  
VLADIMIR Azt akarod mondani, hogy rávetnénk magunkat, amíg alszik?  
ESTRAGON Igen.  
VLADIMIR Jó ötlet. De meg tudjuk csinálni? Tényleg alszik? *(Szünet)* Nem, a legjobb az lenne, ha segitenénk Pozzónak, amíg még kéri, biztosan hálás lesz.  
ESTRAGON De nem...  
VLADIMIR Ne vesztegessük az időnket hiábavaló fecsegéssel. *(Szünet. Heveskedve)* Tegyük valamit, használjuk ki az alkalmat! Nem minden nap van ránk szükség. Nem mintha annyira szükség lenne ránk. Mások is ugyanúgy meg tudnák csinálni, ha nem jobban. Az iménti kérés az egész emberiséghez szól, de itt és most az emberiség mi vagyunk, ha tetszik, ha nem. Használjuk ki, mielőtt túl késő lenne. Egyszer végre legyünk méltók ahhoz a szemétdombhoz, ahová a balsors kiköpött bennünket. Mit szólsz hozzá? *(Estragon nem szól hozzá semmit)* Az is igaz, hogy ha a prót és a kontrát ölbe tett kézzel mérlegeljük, ugyanúgy megtisztelve érezheti magát a nemes gyülekezet, amihez van szerencsénk tartozni. A tigris is gondolkodás nélkül a fajtája segítségére siet. Vagy bemenekül a bozótos sűrűjébe. De nem ez a kérdés. Hanem az, hogy mi mit keresünk itt. Szerencsére tudjuk a választ. Igen, ebben a hatalmas zűrzavarban egyetlen dolog bizonyos: azt várjuk, hogy Godot megérkezzen.  
ESTRAGON Tényleg.  
VLADIMIR Vagy hogy beesteledjék. *(Szünet)* Mi eljöttünk, ez biztos. Ha szentek nem is vagyunk, de ideértünk. Hány ember mondhatja el magáról ugyanezt?  
ESTRAGON Rengeteg.  
VLADIMIR Gondolod?  
ESTRAGON Nem biztos.  
VLADIMIR De lehetséges.  
POZZO Segítség!  
VLADIMIR Annyi bizonyos, hogy sok időnk van, így aztán kénytelenek vagyunk olyan pótcselekvésekre ragadtatni magunkat, amelyek, hogy is mondjam, elsőre ésszerűnek is tűnhetnek, meg aztán hozzájuk is vagyunk szokva. Erre persze te azt mondod, mindez csak azért van, hogy az elménk meg ne háborodjon. Tiszta sor. De vajon nem tévelyeg-e máris az elménk mélységes szakadékok örök éjszakájában? Na, ilyeneken töröm én a fejem. Követed a gondolatmenetet?

ESTRAGON Mind bolondnak születünk. Néhányan úgy is maradnak.  
POZZO Segítség! Megfizetem!  
ESTRAGON Mennyit?  
POZZO Egy százast.  
ESTRAGON Az nem elég.  
VLADIMIR Ez azért túlzás.  
ESTRAGON Szerinted elég?  
VLADIMIR Nem, mármint túlzás lenne leszögezni, hogy ne lettem volna épelméjű, amikor a világra jöttem. De nem ez a kérdés.  
POZZO Kétszáz.  
VLADIMIR Váramozunk. Unatkozunk. *(Tiltólag felemeli a kezét)* Nem, ne is tiltakozz, halálra unjuk magunkat, ez biztos. Jó. Itt az alkalom, hogy szórakozzunk, erre mi mit csinálunk? Elszalasztjuk. Gyerünk, munkára! *(Pozzo felé indul, megáll)* Egy pillanat, és szertefoszlik, s akkor megint egyedül leszünk a magány sivatagában. *(Elréved)*  
POZZO Kétszáz!  
VLADIMIR Máris jövünk!

*Megpróbálja talpra állítani Pozzót, nem sikerül, újra megpróbálja, megbotlik a csomagokban, elesik, megpróbál fölállni, nem sikerül*

ESTRAGON Mi ütött itt mindenkibe?  
VLADIMIR Segítség!  
ESTRAGON Hát én megyek.  
VLADIMIR Ne hagyj itt! Megölnek!  
POZZO Hol vagyok?  
VLADIMIR Gogo!  
POZZO Ide hozzám!  
VLADIMIR Segíts!  
ESTRAGON Hát én megyek!  
VLADIMIR Először segits! Utána majd együtt elmegyünk.  
ESTRAGON Megigéred?  
VLADIMIR Esküszöm!  
ESTRAGON És soha többet nem jövünk vissza.  
VLADIMIR Soha!  
ESTRAGON Elmegyünk Ariège-be.  
VLADIMIR Ahova csak akarsz.  
POZZO Háromszáz! Négy száz!  
ESTRAGON Mindig is el akartam jutni a Pireneusokba.  
VLADIMIR Fogsz te még ott kirándulni.  
ESTRAGON Ki fíngott?  
VLADIMIR Pozzo.  
POZZO Én! Én! Irgalom!  
ESTRAGON Undorító.  
VLADIMIR Gyorsan! Gyorsan! Add a kezed!  
ESTRAGON Én megyek. *(Szünet. Hangosabban)* Én megyek.  
VLADIMIR Végül is, csak sikerül egyedül felkelnem. *(Megpróbál fölállni, visszahuppan)* Előbb vagy utóbb.  
ESTRAGON Mi bajod van?  
VLADIMIR Menj a fenébe!  
ESTRAGON Itt maradsz?  
VLADIMIR Egyelőre.  
ESTRAGON Na, kelj már fel. Megfázol.  
VLADIMIR Hagyj engem békibe!  
ESTRAGON Na de Didi, ne makacsodj. *(Vladimir felé nyújtja a kezét, aki igyekszik elkapni)* Gyerünk! Állj föl!  
VLADIMIR Húzz föl!

*Estragon húzza, megbotlik, elesik. Hosszú szünet*

POZZO Ide hozzám!  
VLADIMIR Itt vagyunk.  
POZZO Maguk kik?  
VLADIMIR Emberek vagyunk.

*Csőnd*

ESTRAGON De jó itt a földön.  
VLADIMIR Fel tudsz kelni?

ESTRAGON Nem tudom.  
VLADIMIR Próbáld meg.  
ESTRAGON Mindjárt, mindjárt.

Csönd

POZZO Mi történt?  
VLADIMIR *(indulatosan)* Te meg fogd már be a szádát! Mi-  
csoda egy parazita! Csak magára gondol.  
ESTRAGON És ha aludnánk?  
VLADIMIR Hallottad? Arra kíváncsi, hogy mi történt!  
ESTRAGON Ne törődj vele. Aludj!

Csönd

POZZO Irgalom! Irgalom!  
ESTRAGON *(felriad)* Mi van? Mi történt?  
VLADIMIR Aludtál?  
ESTRAGON Azt hiszem.  
VLADIMIR Még mindig ez a mocsadék Pozzo.  
ESTRAGON Mondd meg neki, hogy fogja be. Húzz be neki  
egyet.  
VLADIMIR *(Pozzót ütlegeli)* Befejezted? Bekussolsz? Féreg!

*Pozzo jajgatva kiszabadítja magát, és arrébb kúszik. Időről idő-  
re megáll, hadonászva tapogatózik. Közben Luckyt szólongatja.  
Vladimir felkönyököl, a szemével követi*

Meglépett! *(Pozzo összecsuklik. Csönd)* Elesett!

Csönd

ESTRAGON És most mit csinálunk?  
VLADIMIR Ha valahogy el tudnék mászni odáig...  
ESTRAGON Ne hagyj itt!  
VLADIMIR És ha szólnék neki?  
ESTRAGON Ez az, szólj neki!  
VLADIMIR Pozzo! *(Szünet)* Pozzo! *(Szünet)* Már nem is vá-  
laszol.  
ESTRAGON Akkor együtt.  
VLADIMIR, ESTRAGON Pozzo! Pozzo!  
VLADIMIR Megmozdult.  
ESTRAGON Biztos vagy benne, hogy Pozzónak hívják?  
VLADIMIR *(aggodalmasan)* Pozzo úr! Gyere vissza! Nem fo-  
gunk bántani!

Csönd

ESTRAGON És ha más nevekkal is próbálkoznánk?  
VLADIMIR Attól tartok, komolyan megsérült.  
ESTRAGON Mókás volna.  
VLADIMIR Mi volna mókás?  
ESTRAGON Ha más nevekkal is próbálkoznánk. Legalább  
azzal is múlna az idő. A végén csak eltalálnánk a jót.  
VLADIMIR De ha egyszer Pozzónak hívják.  
ESTRAGON Azt majd még meglátjuk. Na. *(Gondolkodik)*  
Ábel! Ábel!  
POZZO Ide hozzám!  
ESTRAGON No, lám.  
VLADIMIR Már kezd elegend lenni ebből a történetből.  
ESTRAGON Lehet, hogy a másikat Káinnak hívják. *(Szólón-  
gatja)* Káin! Káin!  
POZZO Ide hozzám!  
ESTRAGON Itt az egész emberiség. *(Csönd)* Nézd azt a kis  
felhőt!  
VLADIMIR *(fölnéz)* Hol?  
ESTRAGON Ott fönt.  
VLADIMIR Na és? *(Szünet)* És ebben mi az érdekes?

Csönd

ESTRAGON Nem válthatnánk témát?

VLADIMIR Én is épp ezt akartam proponálni.  
ESTRAGON De mi legyen az?  
VLADIMIR Hát ez az.

Csönd

ESTRAGON Ha először, mondjuk, fölállnánk.  
VLADIMIR Próbálkozzunk meg vele.

Fölállnak

ESTRAGON Nem is volt olyan nehéz.  
VLADIMIR Csak akarni kell.  
ESTRAGON És most?  
POZZO Segítség!  
ESTRAGON Menjünk innen.  
VLADIMIR Nem lehet.  
ESTRAGON Miért?  
VLADIMIR Godot-t várjuk.  
ESTRAGON Tényleg. *(Szünet)* Mi legyen?  
POZZO Segítség!  
VLADIMIR És ha segítenénk neki?  
ESTRAGON Mit kell tennünk?  
VLADIMIR Föl akar állni.  
ESTRAGON És akkor?  
VLADIMIR Azt akarja, hogy segítsünk neki fölállni.  
ESTRAGON Hát akkor segítsünk neki. Mire várunk?

*Segítenek Pozzónak fölállni, elhúzódnak tőle. Visszahuppan*

VLADIMIR Támogatni kell. *(Ugyanaz a játék. Pozzo állva ma-  
rad kettejük között, rájuk nehezedik)* Azért majd újra hozzá  
kell szoknia az álló helyzethez. *(Pozzóhoz)* Így jobb?  
POZZO És maguk kicsodák?  
VLADIMIR Nem tud hova tenni bennünket?  
POZZO Megvakultam.

Csönd

ESTRAGON Lehet, hogy a jövőbe lát.  
VLADIMIR *(Pozzóhoz)* És mikor?  
POZZO Valamikor nagyon jól láttam – de önök barátok?  
ESTRAGON *(harsányan nevet)* Azt kérdezi, hogy barátok va-  
gyunk-e.  
VLADIMIR Dehogyan, úgy érti, hogy az ő barátai vagyunk-e.  
ESTRAGON És akkor?  
VLADIMIR Abból is látszik, hogy segítettünk neki.  
ESTRAGON Pontosan. Segítettünk volna neki, ha nem len-  
nénk a barátai?  
VLADIMIR Talán.  
ESTRAGON Biztosan.  
VLADIMIR Ezen most ne filozofáljunk.  
POZZO Maguk nem útonállóknak véletlenül?  
ESTRAGON Útonálló? Talán útonállóknak nézünk ki?  
VLADIMIR Lássuk csak, de hát vak.  
ESTRAGON A fenébe, tényleg. *(Szünet)* Ő legalábbis azt  
mondja.  
POZZO Ne hagyjanak itt.  
VLADIMIR Ez fel sem merült.  
ESTRAGON Egyelőre.  
POZZO Hány óra?  
ESTRAGON *(az eget kémleli)* Hát...  
VLADIMIR Hét óra, nyolc...  
ESTRAGON Évszaktól függ.  
POZZO Este van?

*Csönd. Vladimir és Estragon nézik a naplementét*

ESTRAGON Mintha fölkelne.  
VLADIMIR Lehetetlen.  
ESTRAGON És ha hajnal van?  
VLADIMIR Ne beszélj butaságokat. Arra nyugat van.

ESTRAGON Honnan tudod?  
 POZZO *(szorongva)* Este volna?  
 VLADIMIR Amúgy egy helyben áll.  
 ESTRAGON Mondom, hogy jön föl.  
 POZZO Miért nem válaszolnak?  
 ESTRAGON Mert nem akarunk hülyeséget mondani.  
 VLADIMIR *(megnyugtatólag)* Uram, este van, végre eljutotunk idáig. Bár a barátom megpróbál elbizonytalanítani, és be kell vallanom, hogy meg is inogtam egy pillanatra. Nem hiába éltem meg ezt a hosszú napot, így biztosíthatom önöket, hogy a műsornak nemsokára vége. *(Szünet)* Amúgy hogy érzik magukat?  
 ESTRAGON Mennyi ideig kell még majd cipelnünk? *(Félig elengedik, aztán elkapják, mert látják, hogy különben elesne)* Nem vagyunk mi kariatidák.  
 VLADIMIR Az előbb azt mondta, hogy valaha jó volt a látása, ha jól értettem.  
 POZZO Igen, nagyon jó volt.

Csönd

ESTRAGON *(ingerülten)* Bővebben, bővebben.  
 VLADIMIR Hagyd békén. Hát nem látod, hogy a régi boldogságán mereng? *(Szünet)* *Memoria praeteritorum bonorum.* Keserves lehet.  
 POZZO Igen, nagyon jó.  
 VLADIMIR És ez csak úgy jött?  
 POZZO Nagyon jó.  
 VLADIMIR Azt kérdeztem, hogy ez csak úgy jött-e.  
 POZZO Egy szép napon arra ébredtem, hogy vak vagyok, mint a sors. *(Szünet)* Néha nem is tudom, hogy nem alszom-e még mindig.  
 VLADIMIR Ez mikor történt?  
 POZZO Nem tudom.  
 VLADIMIR Nem régebben, mint tegnap...  
 POZZO Ne faggassanak! A vakok nem ismerik az idő fogalmát. *(Szünet)* És nem látják át azt, ami az idővel kapcsolatos.  
 VLADIMIR Nahát, én pont az ellenkezőjét gondoltam.  
 ESTRAGON Elmegyek.  
 POZZO Hol vagyunk?  
 VLADIMIR Nem tudom.  
 POZZO Nem lehet, hogy a híres-nevezetes Deszkákön állunk?  
 VLADIMIR Fogalmam sincs.  
 POZZO És az hogy néz ki?  
 VLADIMIR *(körbenéz)* Azt nem lehet elmondani. Semmihez sem fogható. Itt nincs semmi. Egy fa van.  
 POZZO Akkor ezek nem a Deszkák.  
 ESTRAGON *(kétrét görnyed)* Ez elég megtévesztő.  
 POZZO Hol van a szolgám?  
 VLADIMIR Itt.  
 POZZO Miért nem válaszol, amikor szólítom?  
 VLADIMIR Nem tudom. Szerintem alszik. De lehet, hogy meghalt.  
 POZZO Tulajdonképpen mi történt?  
 ESTRAGON Tulajdonképpen...  
 VLADIMIR Mind a ketten felbuktak.  
 POZZO Nézzék meg, hogy nem sebesült-e meg!  
 VLADIMIR De önt nem hagyhatjuk egyedül.  
 POZZO Nem muszáj mindkettőjüknek menni.  
 VLADIMIR *(Estragonhoz)* Na, menj te.  
 POZZO Ez az, menjen a barátja. Úgyis bűdös. *(Szünet)* Mire vár?  
 VLADIMIR *(Estragonhoz)* Tényleg, mire vársz?  
 ESTRAGON Godot-ra.  
 VLADIMIR Akkor most tulajdonképpen mi a dolga?  
 POZZO Hát, először rántson egyet a kötélén, persze vigyázzon, hogy ne fojtsa meg. Általában erre reagál. Ha mégsem, rugja ágyékon vagy pofán, ahányszor csak bírja.  
 VLADIMIR *(Estragonhoz)* Látod, nincs mitől félni. És még bosszút is állhatsz rajta.

ESTRAGON És ha védekeznek?  
 POZZO Á, sosem védekeznek.  
 VLADIMIR Akkor a segítségére sietek.  
 ESTRAGON De akkor jól figyelj ám. *(Lucky felé indul)*  
 VLADIMIR Először nézd meg, hogy él-e egyáltalán. Nem érdemes agyonverni, ha már egyszer meghalt.  
 ESTRAGON *(Lucky fölé hajol)* Lélegzik.  
 VLADIMIR Akkor hajrá!

*Estragon hirtelen dühöngeni kezd, összerugdossa Luckyt, közben üvölt. De megfájdul a lába, és bicegve, nyöszörögve otthagyja. Lucky magához tér*

ESTRAGON *(fél lábon)* A szemétláda! *(Leül, megpróbálja lehúzni a cipőjét. De hamarosan föladja, összekucorodik)*  
 POZZO Már megint mi történt?  
 VLADIMIR A barátom megsérült.  
 POZZO És Lucky?  
 VLADIMIR Vagyis ez ő?  
 POZZO Micsoda?  
 VLADIMIR Ez tényleg Lucky?  
 POZZO Nem értem.  
 VLADIMIR És maga tényleg Pozzo?  
 POZZO Hát persze, hogy Pozzo vagyok.  
 VLADIMIR A tegnapiak?  
 POZZO Tegnapiak?  
 VLADIMIR Tegnap találkoztunk. *(Csönd)* Hát nem emlékszik?  
 POZZO Nem emlékszem, hogy tegnap bárkivel is találkoztam volna. De holnap sem fogok emlékezni arra, hogy ma találkoztam-e valakivel. Ne várják, hogy tőlem bármit is megtudnak. Ebből elég! Talpra!  
 VLADIMIR A Szentháromság térre vitte eladni. Beszélgetett velünk. Ő még táncolt is. Meg gondolkozott. Maga pedig látott.  
 POZZO Ha ragaszkodik hozzá. Engedjen el, ha kérhetném. *(Vladimir elhúzódik)* Talpra!  
 VLADIMIR Talpra áll.

*Lucky talpra áll, fölveszi a csomagokat*

POZZO Jól teszi.  
 VLADIMIR Hova sietnek így?  
 POZZO Az nem az én dolgom.  
 VLADIMIR Mennyire megváltozott!

*A csomagokkal megrakott Lucky beáll Pozzo elé*

POZZO Ostort!

*Lucky leteszi a csomagokat, keresi az ostort, megtalálja, odaadja Pozzónak, felveszi a csomagokat*

Kötelet!

*Lucky leteszi a csomagokat, a kötél végét Pozzo kezébe adja, fölveszi a csomagokat*

VLADIMIR Mi van a bőröndben?  
 POZZO Homok. *(Megrántja a kötelet)* Előre! *(Lucky megindul, Pozzo követi)*  
 VLADIMIR Ne menjenek még el!  
 POZZO *(megáll)* De elmegyek.  
 VLADIMIR És mi lesz, ha elesnek, és nincs a közelben segítség?  
 POZZO Megvárjuk, amíg magunktól fel tudunk állni, aztán továbbmegyünk.  
 VLADIMIR Mielőtt elmennek, mondja, hogy énekeljen.  
 POZZO Ki?  
 VLADIMIR Lucky.  
 POZZO Hogy énekeljen?  
 VLADIMIR Igen. Vagy gondolkozzon. Vagy szavaljon.  
 POZZO De hisz néma.

VLADIMIR Néma!

POZZO Teljesen. Még nyöszörögni sem tud.

VLADIMIR Néma? És mióta?

POZZO *(előnti a düh)* Meddig gyötörnek még ezzel az idő-micsodával? Ez örület! Mikor?! Mikor?! Egy napon. Ez nem elég maguknak, egy nap, valamikor, megné-mult, egy nap megvakultam, egy nap megsüketülünk, egy nap megszülettünk, egy nap majd meghalunk, ugyanazon a napon, ugyanabban a pillanatban, ez maguknak nem elég? *(Higgadtabban)* Guggolva szülnek egy síron, a nap egy pillanatra felragyog, aztán megint éjszaka lesz. *(Megrántja a kötelet)* Előre!

*Kimennek. Vladimir a színpad széléig követi őket, nézi, ahogy elmennek. A puffanás zaja, amit csak erősít Vladimir arc kifejezése, arra utal, hogy megint elesetek. Csönd. Vladimir odamegy az alvó Estragonhoz, egy darabig nézi, majd fölébreszti*

ESTRAGON *(kalimpál, összefüggéstelen szavak. Nagy sokára)*

Miért nem hagysz soha aludni?

VLADIMIR Magányos voltam.

ESTRAGON Azt álmodtam, hogy boldog vagyok.

VLADIMIR Legalább gyorsabban múlt az idő.

ESTRAGON Azt álmodtam, hogy...

VLADIMIR Pofa be! *(Csönd)* Szerinted tényleg vak?

ESTRAGON Ki?

VLADIMIR Egy igazi vak mondaná azt, hogy nem ismeri az idő fogalmát?

ESTRAGON Ki?

VLADIMIR Pozzo.

ESTRAGON Vak?

VLADIMIR Azt mondta.

ESTRAGON És akkor?

VLADIMIR Rögtön az volt az érzésem, hogy lát minket.

ESTRAGON Álmodtad. *(Szünet)* Menjünk innen. Nem lehet. Tényleg. *(Szünet)* Biztos, hogy nem ő volt?

VLADIMIR Ki?

ESTRAGON Godot?

VLADIMIR De ki?

ESTRAGON Pozzo.

VLADIMIR Dehogy! Dehogy! *(Szünet)* Dehogyis!

ESTRAGON Most már csak fölállok. *(Föltápászkodik)* Jaj!

VLADIMIR Már nem is tudom, mit gondoljak.

ESTRAGON A lábam! *(Visszaül, megpróbálja levenni a cipőjét)* Segíts!

VLADIMIR Tényleg átaludtam volna azt az időt, amíg a többiek szenvedtek? Vajon most is alszom? Vajon mit mondok majd a mai napról holnap, amikor azt hiszem, hogy ébren vagyok? Hogy Estragon barátommal itt ezen a helyen egészen az éj leszálltáig Godot-t vártam? Hogy Pozzo erre járt a hordárjával, és hogy beszélgettünk vele? Nyilván. De mindebből mi lesz igaz? *(Estragon, miután hiába küszködött a cipőlevételével, újra elbóbiskol. Vladimir nézi)* Neki persze fogalma se lesz semmiről. Majd elmondja, hogy rugdosták, én meg majd adok neki egy répát. *(Szünet)* Síron guggolás és nehéz szülés. A gödör mélyén a sírásó merengve előveszi a fogóját. Van idő megöregedni. A levegő jajgatással terhes. *(Hallgat)* De a szokás egy nagy szordínó. *(Estragont nézi)* Engem is néz valaki, és közben azt gondolja, alszik, de nem tudja, hadd aludjon. *(Szünet)* Nem bírom folytatni. *(Szünet)* Mit is mondtam?

*Izgatottan fel-alá járkál, végül a bal oldali kulisszánál köt ki. A távolba réved. Jobbról a tegnapi fiú. Megáll. Csönd*

FIÚ Uram...

*Vladimir megfordul*

Albert úr...

VLADIMIR Kezdjük előlről. *(Szünet. A fiúhoz)* Nem ismeresz meg?

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR De hát nem te jöttél tegnap?

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR Most jössz először?

FIÚ Igen, uram.

*Csönd*

VLADIMIR Godot úr küldött?

FIÚ Igen, uram.

VLADIMIR Ma este sem jön.

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR Majd jön holnap.

FIÚ Igen, uram.

VLADIMIR Biztosan.

FIÚ Igen, uram.

*Csönd*

VLADIMIR Találkoztál valakivel útközben?

FIÚ Nem, uram.

VLADIMIR Két *(Habozik)*... emberrel.

FIÚ Senkivel, uram.

*Csönd*

VLADIMIR És Godot úr mivel foglalkozik? *(Szünet)* Figyelsz?

FIÚ Igen, uram.

VLADIMIR És?

FIÚ Semmivel, uram.

*Csönd*

VLADIMIR A testvéred hogy van?

FIÚ Beteg, uram.

VLADIMIR Talán ő volt itt tegnap.

FIÚ Nem tudom, uram.

*Csönd*

VLADIMIR Van szakálla Godot úrnak?

FIÚ Igen, uram.

VLADIMIR Szőke vagy... *(Habozik)*... fekete?

FIÚ *(habozik)* Azt hiszem, inkább ősz, uram.

*Csönd*

VLADIMIR Irgalom.

*Csönd*

FIÚ Mit mondjak Godot úrnak, uram?

VLADIMIR Azt... *(Megakad)*... azt, hogy találkoztunk, és hogy... *(Elgondolkozik)*... találkoztunk. *(Szünet. Vladimir a fiú felé indul, a fiú hátrál, Vladimir megáll, a fiú megáll)* Mondd csak, biztos vagy benne, hogy találkoztunk? De holnap, ugye, nem állsz elő majd azzal, hogy még sosem láttál?

*Csönd. Vladimir váratlanul ugrik egyet. A fiú, mint akit puskából lőttek ki, elfut. Csönd. A nap lenyugszik, a hold felkel. Vladimir nem mozdul. Estragon fölébred, leveszi a cipőjét, feláll, kezében a cipője, leteszi a színpad szélére, elindul Vladimir felé, ránéz*

ESTRAGON Mi bajod?

VLADIMIR Semmi.

ESTRAGON Na, én megyek.

VLADIMIR Én is.

*Csönd*

ESTRAGON Sokat aludtam?

VLADIMIR Mit tudom én.

Csönd

ESTRAGON És aztán hová megyünk?  
VLADIMIR Ide a közelbe.  
ESTRAGON Ne, menjünk jó messzire.  
VLADIMIR Nem lehet.  
ESTRAGON Miért?  
VLADIMIR Holnap vissza kell jönnünk.  
ESTRAGON Minek?  
VLADIMIR Hogy Godot-t várjuk.  
ESTRAGON Tényleg. *(Szünet)* Nem jött?  
VLADIMIR Nem.  
ESTRAGON És most már túl késő van.  
VLADIMIR Igen, már sötét van.  
ESTRAGON És ha hagynánk a fenébe? *(Szünet)* Ha hagynánk a fenébe?  
VLADIMIR Megbüntetne. *(Csönd. A fát nézi)* Csak a fa él.  
ESTRAGON *(a fát nézi)* Mi ez?  
VLADIMIR A fa.  
ESTRAGON Nem, de milyen fajta?  
VLADIMIR Nem tudom. Fűz.  
ESTRAGON Nézzük meg! *(A fa felé húzza Vladimirt. Megállnak előtte. Csönd)* És ha felakasztanánk magunkat?  
VLADIMIR Mivel?  
ESTRAGON Nincs nálad egy darab kötél?  
VLADIMIR Nincs.  
ESTRAGON Hát akkor nem lehet.  
VLADIMIR Menjünk innen.  
ESTRAGON Várj, itt az övem.  
VLADIMIR Túl rövid.  
ESTRAGON Majd megrántod a lábam.  
VLADIMIR És ki rántja meg az enyémet?  
ESTRAGON Ja, tényleg.  
VLADIMIR Azért csak muti. *(Estragon kioldja a gatyamadzagját. A nadrág túl bő, lecsúszik. A madzagot nézik)* Akár még sikerülhet is. Fogja bírni?  
ESTRAGON Majd meglátjuk. Tessék.

*Megragadják a madzag egy-egy végét, és megrántják. A madzag elszakad. Majdnem elesnek*

VLADIMIR Vacak.

Csönd

ESTRAGON Azt mondd, holnap is vissza kell jönni?  
VLADIMIR Igen.  
ESTRAGON Akkor majd hozunk egy rendes kötelet.  
VLADIMIR Aha.  
Csönd  
ESTRAGON Didi.  
VLADIMIR Tessék.  
ESTRAGON Ezt nem bírom így tovább.  
VLADIMIR Ezt csak úgy mondd.  
ESTRAGON És ha elválnánk? Akkor talán jobb lenne.  
VLADIMIR Holnap úgyis felakasztjuk magunkat. *(Szünet)*  
Hacsak Godot el nem jön.  
ESTRAGON És ha eljön?  
VLADIMIR Akkor meg vagyunk mentve. *(Leveszi a kalapját, ami igazából Luckyé, belenézi, végigsimítja, megrázza, viszszateszi a fejére)*  
ESTRAGON Akkor megyünk?  
VLADIMIR Húzd föl a nadrágod.  
ESTRAGON Mi?  
VLADIMIR Húzd föl a...  
ESTRAGON Hogy húzzam le?  
VLADIMIR Húzd FÖL!  
ESTRAGON Aha. *(Fölhúzza a nadrágját)*

Csönd

VLADIMIR Akkor megyünk?  
ESTRAGON Menjünk.

*Nem mozdulnak*

*Függöny*

VÉGE